

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6
ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล

นายเอกณัฐ เหล่าวีระธรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

INTERNET USE BEHAVIORS AND EMOTION QUOTIENT OF PRIMARY STUDENT
GRADE 6 IN BANGKOK METROPOLIS AND THE SUBURB

Mr. Aekkanut Laoveeratam

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์
ของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร และ
ปริมณฑล

โดย

นายเอกณัฐ เหล่าวีระธรรม

สาขาวิชา

สุขภาพจิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงบุรณี กาญจนถวัลย์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะแพทยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ไศภณ นภาธร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงรัศมีน กัลยาศิริ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงบุรณี กาญจนถวัลย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล สุอำพัน)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

เอกณัฐ เหล่าวีระธรรม : พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑล. (INTERNET USE BEHAVIORS AND EMOTION QUOTIENT OF PRIMARY STUDENT GRADE 6 IN BANGKOK METROPOLIS AND THE SUBURB) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. พญ.บุรณี กาญจนถวัลย์, หน้า.

ในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตได้เข้ามาแพร่หลายอย่างกว้างขวางในสังคมไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 กำลังเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของการพัฒนาการทางด้านความฉลาดทางอารมณ์(EQ) โดยการเรียนรู้จากองค์ประกอบแวดล้อมต่างๆรวมถึงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

รูปแบบการวิจัย : การวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ตัวอย่างและวิธีการศึกษา : ดำเนินการเก็บตัวอย่างจากกลุ่มประชากรตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 131 คน โดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วย

1)ข้อมูลทั่วไป 2)แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และ 3)แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์ฉบับภาษาไทยในเด็กอายุ 6-12 ปี ของกรมสุขภาพจิต ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์และ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยใช้ค่าร้อยละ มัธยฐาน และวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ กับ ค่าคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์โดยใช้สถิติ t-test ,one way ANOVA และ Pearson's correlation coefficient.

ผลการศึกษา : พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน โดยมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 89.4 และสถานที่ที่ใช้ส่วนใหญ่คือใช้ที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 80.9 ใช้ที่โรงเรียนร้อยละ 50.4 ที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ร้อยละ 22.1 วัตถุประสงค์หลักที่กลุ่มตัวอย่างใช้คือ การใช้ค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา ร้อยละ 45.8 ใช้เล่นสื่อออนไลน์ 41.2 และเล่นเกมออนไลน์ ร้อยละ 37.4 ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ คือ 4.46 ชั่วโมง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 57.06 คะแนน ผลการศึกษาพบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่าความฉลาดทางอารมณ์สูง ประกอบด้วย การมีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเป็นหลัก และวัตถุประสงค์หลักของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าทางการศึกษา

สรุป : การใช้อินเทอร์เน็ตอาจเป็นไปได้ทั้งปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ขึ้นกับพฤติกรรมการใช้ที่เหมาะสม การมีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเป็นหลัก ทำให้เด็กเข้าถึงการใช้อินเทอร์เน็ตได้สะดวก แต่การใช้เป็นไปโดยมีผู้ควบคุมดูแลทั้งในแง่เวลาที่ใช้และเนื้อหา วัตถุประสงค์หลักของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าทางการศึกษาเป็นหลักถือว่าเหมาะสมกับวัยเรียนรู้ ดังนั้น การให้การควบคุมดูแลเด็กในการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในเด็กวัยนี้

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สุขภาพจิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา 2556

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5474367330 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS: PRIMARY STUDENT GRADE6 / EMOTIONAL QUOTIENT / INTERNET USE BEHAVIORS

AEKKANUT LAOVEERATAM: INTERNET USE BEHAVIORS AND EMOTION QUOTIENT OF PRIMARY STUDENT GRADE 6 IN BANGKOK METROPOLIS AND THE SUBURB. ADVISOR: ASSOC. PROF.BURANEE KANCHANATAWAN, pp.

Background : At present,internet was routinely used in Thai society, especially in the youth, which possibly affected the developmental process of emotional quotient(EQ).The school age is one of the most important period of establishing and expanding of emotional quotient via learning from surrounding environment including internet use behaviors.

Objective : To examine internet use behaviors, EQ and their correlation among grade 6 primary school student in Bangkok Metropolis and the suburb.

Design : A cross-sectional descriptive study.

Material and Method : One hundred and Thirty-one grade 6 students from randomized 3 schools completed the questionnaires,consisted of 1) personal information questionnaire 2)internet used behaviors information, cover objective,duration and location of internet use behaviors and 3)emotional quotient questionnaire for 6-12 year old children(Cronbach's alpha 0.903). Prevalence of each EQ level and data of Internet use behaviors were present in percentage, mean and standard deviation. Association between demographic data, internet use behaviors and EQ scores were analyzed by unpaired t-test, one way ANOVA and Pearson's correlation coefficient.

Result : One hundred percent of sample always use internet in daily life. Internet availability at home was found 89.4%.The location of use were, mostly,at home 80.9%,at school 50.4%,at internet café 22.1%.The objective of internet use were for academic purpose 45.8%,Social media 41.2%,game online 37.4%.Average duration of internet use was about 4.46 hrs/week.Most student had moderate level of EQ score

(mean= 57.06,SD=7.317).The related factors of higher EQ score include internet availability at home,mainly use internet at home and mainly use for academic purpose.

Conclusion : Internet use behaviors are able to be either risk factors or protective factors for EQ development in students,depends on the way of use. The result has shown that appropriate use behaviors,such as use for academic objective,use in location with supervision,have correlation with higher EQ level.Our society can protect Our children from internet abuse spending more attention and supervision.

Department: Psychiatry

Student's Signature

Field of Study: Mental Health

Advisor's Signature

Academic Year: 2013

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง บุรณี กาญจนถวัลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิง รัศมน กัลยาศิริ ที่ได้กรุณาเป็น ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ อัมพล สุอำพัน ที่ได้กรุณา เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย และให้ข้อแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ นี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ และขอบคุณนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัด พลับพลาไชย โรงเรียนพญาไท และโรงเรียนบางบัว ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลและความ ร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ ที่คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนในทุกด้านด้วยความรักเสมอ มา และผู้ที่จะต้องเอ่ยถึงเป็นพิเศษ คุณศิริราไพ สุวัฒน์คุปต์ คุณสุรัสวดี โกมลฐิติ และ คุณจุฑารัตน์ ศรีม่วง ซึ่งได้ให้ความกรุณาชี้แนะและช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา รวมทั้งทุก ๆ ท่านที่มีได้อาจ กล่าวถึงได้ทั้งหมด จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการภาควิชาจิตเวชศาสตร์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือและให้ ความสะดวกระหว่างที่ข้าพเจ้าเข้ามาศึกษา และขอขอบคุณเพื่อนๆ ปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต ตลอดจนเพื่อนสนิททุกคน สำหรับความช่วยเหลือ กำลังใจที่มีให้ และมิตรภาพที่ดีเสมอมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
รายการอ้างอิง	34
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	36

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันอย่างมาก การใช้ชีวิตในสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่ทำงาน หรือแม้แต่โรงเรียน ต่างนำวิทยาการทางการสื่อสารออนไลน์ เข้ามาใช้อย่างมากแทบจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต สื่อออนไลน์ต่างๆที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ซึ่งการเข้าถึงสื่อต่างๆเหล่านี้ ง่ายและสะดวกกว่าที่ผ่านมา

ซึ่งการที่เข้าถึงง่าย รวดเร็ว ส่งผลให้การสื่อสารกระชับ ทันท่วงที มีประโยชน์มากมาย ในทางกลับกันอาจส่งผลเสียต่อเด็กและเยาวชนได้ จะเห็นได้จากการวิจัยของประเทศเยอรมนี จากการศึกษา นักเรียนเยอรมัน 1435 คน มีปัจจัยเสี่ยง 14.5% อาจเกิดผลข้างเคียงร้ายแรงจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีภาวะซึมเศร้า การทำร้ายตัวเอง และพฤติกรรมก้าวร้าว(1)

จากปัญหาสุขภาพจิตที่พบในปัจจุบันจึงทำให้สังคมต้องตระหนักถึงสาเหตุและที่มาของปัญหาซึ่งจะสามารถทำให้เราพบหนทางป้องกันปัญหาทางสุขภาพจิตที่อาจจะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในเด็กประถมวัยซึ่งเป็นช่วงที่กำลังมีการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจ ในขณะเดียวกันก็อยู่ในวัยที่จะเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับมัธยมซึ่งจะเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป แต่เนื่องจากในปัจจุบันกระแส โลกาภิวัตน์ได้แพร่กระจายเข้ามามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของเด็กประถมวัยซึ่งสามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่ายขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ตนั้นเปรียบเสมือนดาบสองคม หากใช้ในทางที่ถูกและเหมาะสมก็จะเกิดประโยชน์อย่างสูงยิ่ง แต่หากเกิดนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมก็อาจจะเกิดโทษมหันต์ ดังนั้นเด็กประถมวัยจึงควรมีภูมิคุ้มกันนั้นคือมีความฉลาดทางอารมณ์ในการที่จะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ถูกต้องเพื่อเตรียมตัวพัฒนาตนเองให้เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติและเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆของประเทศต่อไป(2)

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient หรือ อีคิว) เป็นเรื่องใหม่ที่เพิ่งได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับเมื่อ 10 กว่าปีที่ผ่านมานี้ ซึ่งเดิมเชื่อว่าความฉลาดทางเชาว์ปัญญา (Intelligence Quotient) หรือไอคิว คือปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ มีชีวิตที่ดี และมีความสุข(4) แต่จากการศึกษาวิจัยภายหลังทำให้เชื่อว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงานและการศึกษา โดยนักวิจัยต่างยืนยันว่า ความฉลาดทางเชาว์ปัญญา มีส่วนเกี่ยวข้องต่อความสำเร็จในชีวิต เช่น การเรียนหรือการทำงานเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น ที่เหลือเป็นผลของความฉลาดทางอารมณ์และปัจจัยด้านอื่น ๆ (5)

ผู้วิจัยสนใจศึกษากับนักเรียนในระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเนื่องจากในระดับดังกล่าวกำลังเป็นวัยที่มีการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรวดเร็ว รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัว ซึ่งอาจส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์(3) ในขณะเดียวกันเด็กในวัยนี้ยังต้องเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา จึงเปรียบเสมือนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

ช่วงหนึ่งของชีวิตที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่รออยู่ข้างหน้าอีกทั้งวัยดังกล่าวเป็นช่วงที่เริ่มเล่นเกมทางอินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลาย

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เป็นอย่างไร
2. ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เป็นอย่างไร
3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เป็นอย่างไร
4. ปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องต่อความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
4. เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

สมมติฐาน

ไม่มี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล คือ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

ข้อมูลส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านโรงเรียน

ปัจจัยด้านจิตสังคม

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความฉลาดทางอารมณ์

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษานี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้สื่อออนไลน์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ไม่สามารถนำไปใช้กับจังหวัดอื่นได้ เนื่องจากมีปัจจัยในการเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้ต่างกัน เช่น ช่วงเวลาของการใช้สื่อออนไลน์ ประสิทธิภาพของสัญญาณ ความสามารถในการเข้าถึงสื่อ และอื่น ๆ
2. การเก็บข้อมูลและทำการสอบถามจากเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อจำกัดในการวิจัย

โรงเรียนและนักเรียนที่เข้าไปสอบถามข้อมูลไม่สามารถเป็นตัวแทนของโรงเรียนและนักเรียนทั้งหมดรวมทั้งไม่ได้ครอบคลุมรูปแบบโรงเรียนทั้งหมด

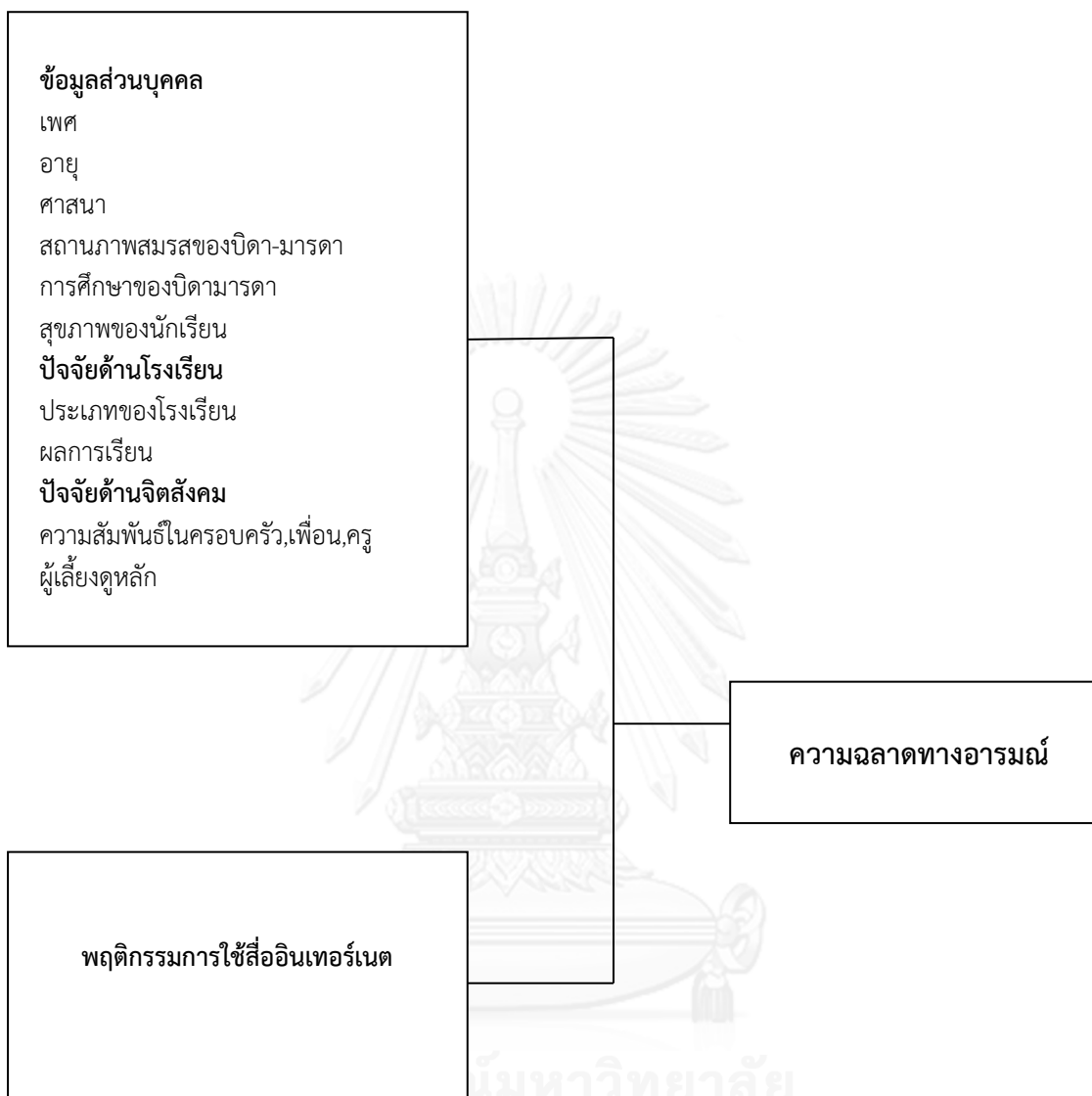
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. เด็กประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง เด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง และสามารถแยกแยะ ประเมินค่า ยอมรับ และแสดงอารมณ์ ได้อย่างถูกต้องตรงความจริง ถูกกาลเทศะ รู้จักจัดการกับความคับข้องใจที่จะขัดขวางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันมีค่าของตนเองได้ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทั้งในด้านการเรียน หรืออยู่ร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนมีเป้าหมาย ในการดำรงชีวิตทั้งด้านการเรียนและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยในการวิจัยจะใช้แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับเด็กของกรมสุขภาพจิต
3. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง สถานที่ เวลาที่ใช้ รวมทั้งรูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่างๆ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การเล่นเกม , การรับและส่งเมลล์ , การเล่นเฟซบุ๊ก , การเล่นแชทสนทนา , การดูหนัง ดูข่าว, การค้นหาข้อมูล และ อื่นๆ ผ่านทางหน้าจอของระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล(PC) และ โน้ตบุ๊ก วัตโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต

ผลหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดูแลและป้องกันปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในเด็กปฐมวัยให้เป็นไปในแนวทางที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์สมกับวัย
2. ส่งเสริมและสร้างความสัมพันธ์ของสถาบันครอบครัวและคุณครูที่มีผลอันเนื่องมาจากความฉลาดทางอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมแก่บุตรหลาน โดยงานวิจัยจะทำให้ทราบว่าบุตรหลานนั้นมีความฉลาดทางอารมณ์ดี ถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ โดยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยและเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปช่วยส่งเสริมพัฒนา และสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและคุณครู ทั้งในด้าน ดี เก่ง และสุข
3. เพื่อเป็นแนวทางวิจัยและเป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการวิจัยและมาตรการในการแก้ไข

แบบสอบถามในส่วนที่เด็กตอบได้จัดทำคำถามที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนแต่ปัญหาอย่างหนึ่งคือความร่วมมือผู้ปกครองที่จะตอบคำถามรวมถึงความไม่สบายใจที่จะตอบตามความเป็นจริง (ทั้งเด็กและพ่อแม่) เพราะเกรงว่าจะก่อให้เกิดภาพพจน์ไม่ดีกับเด็กส่งผลถึงทัศนคติของครูและจะอธิบายให้เข้าใจว่าข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับ และแบบสอบถามจะไม่มีชื่อของเด็กปรากฏอยู่ การตอบสามารถตอบได้ตามจริงโดยไม่ส่งผลใดๆต่อเด็กทั้งสิ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เด็กในวัยเรียน คือ เด็กที่อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลางอายุ 6-13 ปี เด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการทางสังคมที่เป็นจุดเด่นได้แก่ การเริ่มรู้จักรวมกันเป็นกลุ่มในการเรียน เล่น ทำกิจกรรม รู้จักการเคารพกติกาและการเข้าสังคม ในระยะนี้เด็กมีความพร้อมที่จะรับทราบพัฒนาการทางอารมณ์หลายประการ รู้จักควบคุมอารมณ์และปลดปล่อยอารมณ์ออกมาอย่างเหมาะสมตามควรแก่วัย ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการปรับตัวด้านอารมณ์ ดังนั้น การเตรียมตัวให้พร้อมตั้งแต่วัยนี้ จะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นวัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่พัฒนาแล้ว สามารถรับมือกับตนเองในด้านต่าง ๆ ได้ สามารถเรียนและทำงานกับเพื่อนร่วมวัย เรียนรู้ที่จะให้ความเป็นเพื่อนกับผู้อื่นและสร้างมิตรภาพ ทำให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการให้ความสำคัญกับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กในวัยนี้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะมีอารมณ์ต่าง ๆ มากมาย ทั้งอารมณ์ในแง่ดี นำพึงพอใจ เช่น ความรัก ความสงสาร ความรู้สึกเบิกบานรื่นรมย์ และอารมณ์ในแง่ไม่ดี เช่น เกลียด โกรธ ริษยา เป็นต้น ซึ่งหากไม่ได้รับการเรียนรู้ ไม่มีโอกาสแสดงออกและถูกเก็บกดเอาไว้มากเกินไป เด็กจะรู้สึกเครียด อาจนำไปสู่ความเจ็บป่วยทางกายเนื่องจากอารมณ์หรือทำร้ายตนเองและผู้อื่นได้ นอกจากนี้ การที่เด็กมีอารมณ์ไม่ดี คือ การขาดความฉลาดทางอารมณ์ จะนำไปสู่พฤติกรรมอันเป็นปัญหาต่าง ๆ เช่น การเสพยา ไม่ว่าจะเป็ยยาบ้า เฮโรอีนหรือ กาว ซึ่งมีปัจจัยจากตัวเด็กเองที่นำไปสู่การทดลองและติดในที่สุด เนื่องจากมีความเครียด หาทงออกไม่ได้ หรือทำตามเพื่อนโดยไม่คำนึงถึงผลร้ายและยังอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น(6)

สำหรับเด็กที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครจะต้องอยู่ในสังคมที่เร่งรีบ เพื่อปรับตัวกับการจราจรอีกด้วย เช่น รีบทำการบ้านแล้วเข้านอนจะได้ตื่นไปโรงเรียนทัน และรีบอาบน้ำแต่งตัวไปขึ้นรถเพื่อเลี่ยงรถติด เป็นต้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักแทบไม่มีเวลาเอาใจใส่เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำมาหากิน บางครอบครัวแตกแยก บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทำให้เด็กเหล่านี้ได้รับความรักความเอาใจใส่จากผู้ปกครองได้ไม่เต็มที่ ทำให้เด็กไม่อยากกลับบ้าน และนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ นอกจากนี้การที่กรุงเทพมหานครมีแหล่งช้อปปิ้งเป็นจำนวนมาก ทั้งห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ ร้านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กหลงผิด หนีเรียน หรือมั่วสุมกับเพื่อน ๆ และมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น เสพยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เด็กเหล่านี้มีพัฒนาการที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และส่งผลให้เด็กมีความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งนอกจากครอบครัวแล้ว การที่เด็กวัยนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในโรงเรียน หากเด็กได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดีจากครู คบเพื่อนที่ดี และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีก็จะช่วยให้เด็กเหล่านี้มีความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งเด็กที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะสามารถเข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ สามารถที่จะเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ และจัดการกับความขัดแย้งทางอารมณ์ได้รู้จักการระงับอารมณ์ ระบายออกอย่างเหมาะสมและแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์ เช่น เมื่อมีความขัดแย้งกับ

เพื่อนแทนที่จะชกต่อยกัน หรือหาเวลาแค้นกัน ก็หันหน้าคุยกับเพื่อนเพื่อปรับความเข้าใจหรือ ออาจพยายามทำดีเพื่อให้อีกฝ่ายเห็นความดีจนกลายเป็นมิตรภาพที่ดีต่อกัน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญกับเด็กในวัยเรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงระดับความฉลาดทางอารมณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทาง อารมณ์ของเด็ก ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูล ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กในวัยนี้มีความ ฉลาดทางอารมณ์ในระดับที่เหมาะสมต่อไป

การพัฒนาวัยรุ่นให้มีความฉลาดทางอารมณ์ นับว่าเป็นสิ่งท้าทายสำหรับครู พ่อแม่ และ ผู้นำในสังคมอย่างยิ่ง เพราะประสบการณ์ทางอารมณ์ เป็นพื้นฐานสำหรับการเจริญงอกงาม ทาง จิตใจ และคุณธรรม ในภาวะปัจจุบัน ที่ครอบครัวต่าง ๆ กำลังประสบความตึงเครียด รวมทั้ง สิ่งแวดล้อมทางสังคม ไม่เอื้อต่อความงอกงามทางจิตใจ ของคนจำนวนมาก เราคาดหมายได้ว่า บุคคลซึ่งขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพของจิตใจ สามารถคิดและกระทำอะไรก็ได้ ที่ตอบสนอง ความต้องการของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงสิทธิ ความต้องการ ความรู้สึก และศักดิ์ศรีของคนอื่น ถ้า ในสังคมมีบุคคลเช่นนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เราจะพบความก้าวร้าวรุนแรงยิ่งขึ้น กลายเป็นสังคมอันตรายที่ ประชาชนขาดความยับยั้งชั่งใจ และไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้คนทั้งหลายจะสนใจแต่ตนเอง ก่อให้เกิด ความหายนะ นำความสามารถเฉลียวฉลาดของตนเองมาใช้ในทางทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ ซึ่ง แนวโน้มนี้เห็นได้อย่างชัดเจน ตามข่าวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เกิดความก้าวร้าว และรุนแรงที่เกินกว่าเหตุ เช่น เด็กนักเรียนเอาปืนมายิงครูและเพื่อน นักเรียนยกพวกตีกัน เป็นต้น

ความฉลาดทางอารมณ์

ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์

ในภาษาอังกฤษมีคำเรียกที่ใกล้เคียงกับคำว่า Emotion Intelligence อยู่หลายคำ เช่น “Social Intelligence” เป็นคำที่ธอร์นไดค์ (Thorndike) ใช้ในปี 1920 เพื่อหมายถึงความมีไหว พริบในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น และไอแซงค์ (Eysenck) นำมาใช้อธิบายอีก 1985 คู่ขนานกับ คำว่า “Psychometric Intelligence” ซึ่งเน้นไปทางด้านไอคิว และ “Biological Intelligence” ซึ่งเน้นทางด้านสรีระพันธุกรรมในการกำหนดความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วน “Personal Intelligence” การ์ดเนอร์ (Gardner)(7) ได้เสนอในปี 1983 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีมี ความหมายในลักษณะของความเป็นผู้ที่เก่งคน มีมนุษยสัมพันธ์ เข้าถึงและรู้จักภาวะอารมณ์ของ ตนเอง และนำความเข้าใจเพื่อชี้นำการปฏิบัติ โดยเฉพาะในด้านของความเข้าใจของทางสังคม การ์ด เนอร์ ได้แบ่ง Personal Intelligence ออกเป็นสองส่วนที่เรียกว่า Intrapersonal Intelligence ซึ่งมีขั้นสูงสุดคือ การรู้จักตนเอง และอีกด้านหนึ่งที่เรียกว่า Interpersonal Intelligence ซึ่งเป็น ผลของการรู้จักอารมณ์ของตนเองที่แสดงออกกับผู้อื่น รู้และเห็นความแตกต่างของตนและคนอื่นได้ และ “Implicit learning” ซีการ์ (Segar) ได้เสนอไว้ในปี 1994 โดยมุ่งหมายการเรียนรู้ซึมซับ ข้อมูลอันซับซ้อน โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องแสดงออกมาให้ปรากฏ โดยทางภาษาหรือถ้อยคำ แต่รับรู้ได้ เห็นได้และจดจำได้ดี

ในภาษาไทยยังไม่มีคำศัพท์บัญญัติที่ยอมรับกันว่า Emotional intelligence หรือ Emotion quotient เรียกว่าอย่างไร แต่มีผู้เรียกกันอยู่หลายคำ เช่น สติอารมณ์ เซอร์สมาธิ ไอคิว ของอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์ อารมณ์อัจฉริยะ ปัญญาทางอารมณ์ และวุฒิภาวะทางอารมณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “ความฉลาดทางอารมณ์” ทั้งนี้เพราะคำว่า “ฉลาด” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ในความหมายของคนทั่วไป คือ ฉียบแหลม ไหวพริบดี ปัญญาดี “อารมณ์” ความหมายของคำว่า อารมณ์ ในพจนานุกรมฉบับเดียวกัน ก็คือ ความรู้สึกทางใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ อารมณ์ดี อารมณ์ร้าย เป็นต้น ความรู้สึก เช่น อารมณ์ค้าง ใส่อารมณ์ ส่วนความรู้สึกที่มักใช้ทางอารมณ์ เช่น อารมณ์เปลี่ยน เกิดอารมณ์ เป็นต้น

นอกจากนี้การขยายขอบเขตและปลดปล่อยด้วยปัญญา ให้สื่อสารแสดงออกอย่างได้ผลดี ด้วยพฤติกรรมทางกาย วาจา ก็นับได้ว่าระบบความสัมพันธ์แห่งพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา เข้ามาประสานกันบรรจบเป็นองค์รวม ซึ่งเมื่อดำเนินไปอย่างถูกต้องก็จะอยู่ในภาวะสมดุล ให้เกิดผลดีทั้งแก่ตนและคนอื่น ตลอดถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งหมด

เทิดศักดิ์ เดชคง ให้ความหมายของคำว่า ความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจตนเอง เข้าใจเห็นใจผู้อื่น มีความมุ่งมั่น อดทนรอคอยเพื่อไปยังเป้าหมาย มองโลกในด้านบวก และรู้จักจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งของตนเอง

เห็นได้ว่าผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์นั้น จะมีลักษณะเป็นผู้ที่ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ดี มีความรับผิดชอบ เห็นใจผู้อื่น แก้ปัญหาได้ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น(8) ซึ่งสอดคล้องกับคุณธรรมทางพุทธศาสนาหลายประการ จึงอาจกล่าวได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์กับคุณธรรมทางพุทธศาสนามีส่วนที่คล้ายคลึงกัน คือ ต่างก็แสดงออกมาในรูปของความประพฤติที่ดีงามเหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ได้ประพฤติปฏิบัติและต่อผู้อื่นด้วย ดังที่พระธรรมปิฎก ได้อธิบายความหมายของคำว่า ความฉลาดทางอารมณ์ว่า อารมณ์ คือ สภาพจิตที่โยงไปถึงพฤติกรรมในความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เพราะอารมณ์หรือสภาพจิตนั้นอาศัยพฤติกรรมเป็นช่องทางสื่อสารแสดงออก เมื่ออารมณ์หรือสภาพจิตได้รับการดูแลพัฒนา ชี้อ่อน นำทาง ขยายขอบเขต และปลดปล่อยด้วยปัญญา ให้สื่อสารแสดงออกอย่างได้ผลดี ด้วยพฤติกรรมทางกาย วาจา ก็นับได้ว่าระบบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม จิตใจ และปัญญา เข้ามาประสานกัน บรรจบเป็นองค์รวม ซึ่งเมื่อดำเนินไปอย่างถูกต้องก็จะอยู่ในภาวะสมดุล ก่อให้เกิดผลดีทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ตลอดจนสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งหมด สอดคล้องกับพระราชมุนี ที่กล่าวว่า อารมณ์และความรู้สึกเป็นพลังให้เกิดความประพฤติ ซึ่งถ้าขาดปัญญากำกับก็เป็นพลังบอด ในทางพระพุทธศาสนา พระราชมุนี ได้ให้ความหมายของปัญญาไว้ว่า หมายถึง ความรอบรู้ รู้ทั่ว รู้เข้าใจ รู้ซึ่ง มี 3 ประการ ได้แก่ ปัญญาเกิดจากคิดพิจารณาหาเหตุผล (จินตามยปัญญา) ปัญญาเกิดจากสดับ เล่าเรียน (สุตมยปัญญา) และปัญญาเกิดจากการฝึกอบรม ลงมือปฏิบัติ (ภาวนามยปัญญา) ปัญญาจึงเป็นตัวที่จะกำกับพฤติกรรมของบุคคลให้แสดงออกในทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้นหากคนเราขาดปัญญาแล้ว จะส่งผลให้ความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ ทำให้การประยุกต์ใช้คุณธรรมในชีวิตประจำวันลดน้อยลง ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายดังที่กล่าวมาข้างต้น

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ที่ไม่เหมือนกัน เสียเลยที่เดียวแต่ในความแตกต่างก็มีส่วนที่เหมือนกันอยู่มาก (9,10,11)ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.การรับรู้อารมณ์ของตนเอง (Intrapersonal Intelligence) หมายถึง การรับรู้อารมณ์ของตนเองและสามารถแยกแยะตลอดจนจัดการกับอารมณ์ตนเองนำไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม

2.การรับรู้อารมณ์ผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และตอบสนองอารมณ์และความต้องการของผู้อื่นอย่างเหมาะสม

ซาโลเวย์และเมเยอร์(3) ได้ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ไว้ว่าเป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักรู้ในความคิด ความรู้สึก และสภาวะทางอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่นได้ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนทำให้สามารถชี้นำความคิดและการกระทำของตนได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการทำงานและการดำเนินชีวิตโดยมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

นางพาง ลัมสุวรรณ(4) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถด้านต่างๆ ทางจิตใจ อารมณ์ และ สิ่งหลายๆด้านซึ่งที่จริงก็คือ วุฒิภาวะทางอารมณ์ หรือ ทักษะชีวิต คนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะมีคุณสมบัติต่างๆไปดังนี้

1. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
2. มีการตัดสินใจที่ดี
3. ควบคุมอารมณ์ตนเองได้
4. มีความอดกลั้น
5. ไม่หุนหันพลันแล่น
6. ทนความผิดหวังได้
7. เข้าใจจิตใจผู้อื่น
8. เข้าใจสถานการณ์ทางสังคม
9. ไม่ย่อท้อหรือยอมแพ้ง่ายๆ
10. สามารถแก้ปัญหาชีวิตได้
11. ไม่ปล่อยให้ความเครียดท่วมทับความคิดไปหมดจนทำอะไรไม่ถูก

กรมสุขภาพจิต(5) ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้เข้าใจและปรับอารมณ์ให้เหมาะสมเพื่อเป็นแหล่งพลังงานของบุคคล การรับรู้ข้อมูล ความไว้วางใจ ความคิดสร้างสรรค์ และอิทธิพลของความฉลาดทางอารมณ์

คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ EQ

บุคคลในสังคมส่วนมากเชื่อว่า ผู้ที่สามารถประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและชีวิตการทำงานจะต้องมีเขาวนปัญญาที่สูง ความเชื่อดังกล่าวนี้ แม้ว่าจะมีส่วนถูกต้องไม่มากก็น้อย ทั้งนี้ เพราะเขาวนปัญญาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเต็ม และเป็นตัวทำนายการเรียนตลอดทั้งการปฏิบัติงานในอาชีพต่างๆได้ แต่ความสามารถในการเรียนตลอดทั้งการปฏิบัติงานที่สำคัญอื่นๆ ยังมีอีกมากมายหลายประการที่แบบทดสอบเขาวนปัญญาไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมทุกประการ โดยเฉพาะความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์(Emotional Intelligence) โดยคำว่า Emotional Intelligenceหรือ EQ นั้นบางคนก็แปลคำนี้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ หรือ ความเฉลียวฉลาดทาง

อารมณ์ ทั้งนี้เพราะว่าคำว่า “เฉลี่ยฉลาด หมายถึง มีปัญญา และไหวพริบดี” และคำว่า “อารมณ์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ เช่น เดี่ยวอารมณ์ดี เดี่ยวอารมณ์ร้าย หรือ นิสัยใจคอ เช่น เป็นคนอารมณ์เย็น(12) ส่วนความเฉลี่ยฉลาดทางอารมณ์นั้น เปรียบเสมือนความสามารถของบุคคลในการรับรู้และแสดงอารมณ์นั้นออกมา สามารถที่จะแยกแยะประสมประสานความคิดกับอารมณ์ มีความเข้าใจและสามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างมีปัญญาและไหวพริบ ตลอดจนสามารถที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ทุกสถานการณ์(13)

1. เนื่องจากIQ (Intelligence Quotient = IQ) เป็นสิ่งแสดงถึงระดับความสามารถของบุคคล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับอายุปฏิทินของบุคคลนั้น ไอคิวไม่ใช่จะเป็นค่าที่อยู่คงที่และไม่เปลี่ยนแปลง แต่ไอคิวเปลี่ยนแปลงได้โดยการแทรกแซงของสิ่งแวดล้อม^๑ ส่วนอีคิว (Emotion Quotient: EQ) ก็มีได้มีความหมายตรงข้ามกับไอคิว แต่ทั้งไอคิวและอีคิว มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้อง กันไม่มากก็น้อย^๑ ทั้งนี้เพราะว่า แต่ละบุคคลต่างมีความคิด มีเขavnปัญญา และอารมณ์แตกต่างกัน บางคนเป็นคนฉลาด และมีอารมณ์ละเอียดอ่อน หรือบางครั้งก็ลึกลับยากจะเข้าใจ บางส่วนแม้ว่าจะฉลาด แต่ก็รู้จัก และเข้าใจ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง สามารถควบคุม จัดการ และแสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม มีสติสามารถรับรู้ และตระหนักรู้ได้ว่า ขณะนี้กำลังทำอะไร รู้สึกอย่างไร ตลอดจนสามารถรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม (self-awareness)
2. มีพลังใจ มีแรงบันดาลใจที่จะกระทำการหนึ่งสิ่งใดให้บรรลุเป้าหมายในชีวิต (self-motivation)
3. สามารถอดทนอดกลั้นต่อสภาพต่างๆที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถเผชิญต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียดได้อย่างเหมาะสม(stress tolerance)
4. มีความยืดหยุ่น(flexibility) ไม่ยึดมั่นถือมั่น จนทำให้ปรับตัวไม่ได้
5. มีความสามารถที่จะควบคุมตนเอง มี impulse control
6. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น(to have empathy for others)
7. มีสัมพันธ์ภาพที่บ่งบอกถึงความไว้วางใจผู้อื่น (trusting relationships) มีความจริงใจ และซื่อสัตย์
8. มีความคิดริเริ่ม (initiative) มีความคิดสร้างสรรค์ (creativity)
9. มองโลกในแง่ดี (optimism)

ปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นหลายคนมีอาการหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี และวุ่นวายใจตลอดเวลา ในขณะที่บางคนก็มีอารมณ์สงบ เยือกเย็นมั่นคง ความเป็นตัวของตัวเอง มีสมาธิ ซึ่งอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้ส่งผลต่อความคิดและการกระทำของแต่ละบุคคล คนบางคนก็ตัดสินใจด้วยอารมณ์ บางคนมีความหวังในชีวิต และมองโลกในแง่ดี บางคนสามารถระงับอารมณ์ หรือ ความรู้สึกต่างๆได้ ทำให้ไม่มีอุปสรรคในการดำเนินชีวิต

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า อารมณ์ ความคิดตลอดจนเขavnปัญญา มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน (mutual interaction) เพราะอารมณ์สามารถเปลี่ยนแปลงหรือมีผลต่อความคิด หรือแม้กระทั่งสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคิดจะแจ่มใส

ชัดเจน ถูกต้องมากขึ้นเพียงใดนั้น อารมณ์เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสนับสนุน คำจูน (facilitator) อยู่ด้วยจึงสามารถกล่าวได้ว่ารากฐานของความคิด เขาวนปัญญาของบุคคลเป็นผลมาจากสภาพอารมณ์ จิตใจ ตลอดทั้งสภาพความสมบูรณ์ของสุขภาพ(14)

จากคุณลักษณะต่างๆ ของความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ดังกล่าวข้างต้น ล้วนแต่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ และความผาสุกในชีวิตของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม สภาพการณ์ต่างๆที่แวดล้อมชีวิตแต่ละชีวิตล้วนแต่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง คนที่มี EQ ดีจะต้องสามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลง สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ต้องปรับตัว ยืนหยัดต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง เพื่อสิ่งที่ดีกว่าหรือ เพื่อความสำเร็จที่มุ่งหวัง มีพลังใจ มีแรงจูงใจ มีความคิดทางบวก สามารถบริหารจัดการกับชีวิตของตนเอง รู้จักขอบเขตความสามารถความถนัดของตนเอง เพื่อแสวงหาความก้าวหน้าในชีวิต และ ในที่สุดก็เพื่อเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง(15)

การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (16,17)

เดิมเชื่อกันว่าบุคคลที่มีความฉลาดเขาวนปัญญาจะประสบความสำเร็จในการทำสิ่งต่างๆได้ดี แต่ในความเป็นจริงพบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จไม่ได้มีความสุขในชีวิตเสมอไป จึงเกิดความสนใจว่าสิ่งทีนอกเหนือไปจากความฉลาดทางเขาวนปัญญาที่จะทำให้บุคคลทั่วไปประสบความสำเร็จและมีความสุขนั้นคือสิ่งใด ซึ่งก็พบว่า คือ ความฉลาดทางอารมณ์นั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ โดยอาศัยระยะเวลาและการนำไปทดลองปฏิบัติในการเรียน หรือ การดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการเรียนรู้จักปรับสภาวะอารมณ์ให้สมดุล หรือ ควบคุมอารมณ์ในทางลบ ซึ่งต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ผลย้อนกลับจึงเห็นผลช้า ดังนั้นอาจมีหลายต่อหลายคนปฏิบัติแล้วในระยะแรกสามารถจะควบคุมอารมณ์ตนเองได้ โดยเฉพาะเด็กวัยประถมซึ่งอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อในการพัฒนาไปสู่วัยรุ่นซึ่งมีสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ยั่วและส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอิทธิพลของสื่ออินเทอร์เน็ตที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมอันไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท หรือ การใช้ความรุนแรง ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเมื่อเกิดการพัฒนาดังกล่าวต่อเนื่อง จะสามารถที่จะต่อสู้กับรูปแบบอารมณ์หรือสิ่งเร้าต่างๆได้ด้วยอารมณ์ที่แข็งแกร่งและมีสติคิดใคร่ครวญถึงผลดีผลเสียที่จะตามมา

ไกลแมนได้เสนอแนะวิธีการพัฒนาอารมณ์ไว้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้(18,19)

1. การรู้จักอารมณ์ตนเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การควบคุมอารมณ์ และการแสดงออกที่เหมาะสมต่อไป โดยเริ่มจาก การรู้ตัวหรือ การมีสติ

แนวทางในการพัฒนาการรู้จักอารมณ์ตนเอง ทำได้ดังนี้คือ

1.1 ให้เวลาทบทวนอารมณ์ของตนเองฝึกให้เกิดการรู้สึกตัวเสมอและมีสติอยู่กับความรู้สึกตัวนั้น

1.2 การจัดการกับอารมณ์ตนเอง เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์และแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล สถานที่ เวลา และ สถานการณ์

2. การจัดการกับอารมณ์ตนเองได้

แนวทางการฝึกการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ได้แก่

2.1 ทบทวนว่ามีอะไรบ้างที่ทาลงไปเพื่อตอบสนองอารมณ์ที่เกิดขึ้นและดูว่าผลที่ตามมาเป็นอย่างไร

2.2 เตรียมการในการแสดงอารมณ์ ฝึกการสั่งตัวเองว่าจะทำอะไรและไม่ทำอะไร

2.3 ฝึกการรับรู้สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นแล้ว หรือ ที่เราต้องเกี่ยวข้องกับด้านดี มองและฟังสิ่งดี สร้างอารมณ์ให้แจ่มใส เกิดความสบายใจ

2.4 ฝึกการสร้างความรู้สึกที่ดีกับตนเอง ผู้อื่นและสิ่งที่อยู่รอบตัว

3. การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง เป็นการมองในแง่ดีของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและสร้างความเชื่อมั่นว่าเราสามารถอยู่กับสิ่งเหล่านั้นได้ สามารถทำได้เพื่อทำให้เกิดกำลังใจที่จะสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดี มุ่งไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

แนวทางการสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง

3.1 ทบทวนสิ่งสำคัญในชีวิตของเราว่ามีอะไรบ้าง

3.2 นำความต้องการที่เป็นไปได้และเกิดประโยชน์ มาตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนให้แก่ตนเอง

3.3 การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ต้องระวังอย่าให้มีเหตุการณ์บางอย่างมาทำให้ไขว้เขว

3.4 ต้องลดความสมบูรณ์แบบของเราลง

3.5 ฝึกสร้างทัศนคติที่ดี

4. การหยั่งรู้อารมณ์ของผู้อื่น เป็นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น มีความเข้าใจ เห็นใจผู้อื่น สามารถปรับความสมดุลของอารมณ์ของตนเองและตอบสนองต่อผู้อื่นได้อย่างสอดคล้อง การหยั่งรู้อารมณ์ตนเองและตอบสนองต่อผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องกัน การหยั่งรู้อารมณ์ผู้อื่นและสามารถเข้าใจได้จะทำให้เรารู้ช่องทางที่จะโน้มน้าวใจผู้อื่นให้ทำในสิ่งที่เราต้องการได้ การฝึกอารมณ์ ด้านนี้จะต้องพยายามนึกถึงผู้อื่นพอกันกับการนึกถึงตนเองจึงจะรับความรู้สึกของผู้อื่นได้ดี

แนวทางการฝึกการหยั่งรู้อารมณ์ของผู้อื่น

4.1 ให้ความสนใจการแสดงออกของผู้อื่น โดยการสังเกตสีหน้า แววตา ท่าทาง การพูด น้ำเสียง ตลอดจนการแสดงออกอื่นๆ

4.2 ทำความเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลตามสภาพที่เขาเผชิญอยู่หรือเรียกว่า เอาใจเขามาใส่ใจเรา

4.3 แสดงการตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่นที่เป็นการแสดงว่าเข้าใจ เห็นใจกัน ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อกัน

5. การรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เป็นความสามารถในการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ ผู้ที่มีความสามารถและทักษะด้านนี้จะสามารถใช้ทั้งความคิด อารมณ์ และ พฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันและทำงานกับบุคคลต่างๆได้อย่างราบรื่น

แนวทางในการพัฒนาการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

- 5.1 สร้างอารมณ์ที่ดีต่อกัน ฝึกสร้างความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่น เข้าใจและเห็นใจกัน
- 5.2 ฝึกการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สร้างความเข้าใจที่ตรงกัน
- 5.3 ฝึกการแสดงน้ำใจ เอื้อเฟื้อ รู้จักการให้ การรับ
- 5.4 ฝึกการให้เกียรติผู้อื่นอย่างจริงใจ ให้การยอมรับเพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับมีความภาคภูมิใจและมีความรู้สึกที่ดีตอบแทนกลับมา

กรมสุขภาพจิต (5) แยกแยะองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ ดังนี้

1. ดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมและความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วยความสามารถ ดังนี้

1.1 ควบคุมอารมณ์ และความต้องการของตนเอง ได้แก่ การรับรู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง บุคคลแต่ละคนมีความรู้สึก และมีความต้องการ การรับรู้อารมณ์และความต้องการของตนเองตามความเป็นจริง จะนำไปสู่ความเข้าใจในตนเองดีขึ้น เช่น เวลาโกรธ หรือไม่สบายใจก็สามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น ควบคุมอารมณ์และความต้องการได้ ซึ่งหมายถึง การควบคุมและจัดการกับสภาวะอารมณ์และความต้องการที่เกิดขึ้นได้ ไว้วางใจตนเอง และใช้สติปัญญาปรับตัว ยืดหยุ่น เปิดใจกับแนวคิดและข้อมูลใหม่ๆ และแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ในเชิงสร้างสรรค์ ยืดหยุ่นและสามารถปรับอารมณ์ให้กลับคืนสู่สภาพปกติและแสดงอารมณ์ต่อไปได้ถูกกาลเทศะ

1.2 เห็นใจผู้อื่น อันได้แก่ การใส่ใจผู้อื่น ตระหนักถึงความรู้สึก ความต้องการและความห่วงใยของผู้อื่น เข้าใจและยอมรับผู้อื่น เห็นอกเห็นใจ รู้ความต้องการของผู้อื่นซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจผู้อื่น เป็นที่ยอมรับของสังคม และแสดงความเห็นอย่างเหมาะสม ตระหนักรู้ที่ศนะ ความคิดเห็นของกลุ่ม และพร้อมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

1.3 รับผิดชอบ ซึ่งได้แก่ การรู้จักให้ และการรับ โดยการแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น รู้จักรับผิดชอบและให้อภัย โดยที่รับรู้อารมณ์ของตนเองมากกว่าการกล่าวโทษผู้อื่น หรือ สถานการณ์ และควรเปิดใจกว้างให้อภัยผู้อื่นเมื่อทำผิดพลาด เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวและยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม

2. เก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ประกอบด้วยความสามารถดังนี้

2.1 รู้จักตนเองและมีแรงจูงใจในตนเอง ซึ่งได้แก่ การรับรู้ศักยภาพตนเอง โดยรับรู้ว่าคุณสมบัติและความสามารถด้านใด และทำอะไรได้แค่ไหน ประเมินตนเองได้ตามความเป็นจริง มั่นใจในความสามารถและคุณค่าของตนเอง สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้ โดยการมองหาแง่ดีของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น และทำให้เกิดกำลังใจที่ก้าวไปสูเป้าหมายที่วางไว้ และฝึกมองหาประโยชน์จากอุปสรรคเพื่อสร้างความรู้สึกดีๆที่จะเป็นพลังให้เกิดสิ่งดีๆต่อไป และมีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย ในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย หรือ ความต้องการ ต้องระวังอย่าให้มีเหตุการณ์ใดมาทำให้เกิดความไขว้เขวออกนอกเป้าหมายที่วางไว้ ต้องเผชิญกับอุปสรรค และ ความผิดหวังได้

2.2 ตัดสินใจและแก้ปัญหา ได้แก่ การรับรู้ และเข้าใจปัญหา พยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิดเอาเอง มีขั้นตอนในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหาขึ้นหลายอย่างในเวลาเดียวกัน สามารถตัดสินใจได้ว่าควรแก้ปัญหาอะไรก่อนหลัง และมีความยืดหยุ่น โดยรู้จักปรับและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สามารถอยู่ในภาวะเบี่ยงสังคมได้ดี

2.3 มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น อันได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น คือ สามารถทำความเข้าใจกับผู้อื่นได้ง่าย กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม คือ กล้าทำในสิ่งที่ต้องการ และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ คือ สามารถอธิบายเหตุผลให้ผู้อื่นยอมรับได้ เมื่อเกิดความคิดไม่เหมือนกัน

3. สุข หมายถึง ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข ประกอบด้วย

3.1 ภูมิใจในตนเอง คือ ไม่รู้สึกว่าคุณค่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น โดยเห็นคุณค่าตนเอง ทำหน้าที่ให้ดีไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใดก็ตาม และเชื่อมั่นในตนเอง โดยมีความมั่นใจในการทำงานที่ยากลำบากว่าสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ

3.2 พึงพอใจในชีวิตซึ่งได้แก่ การมองโลกในแง่ดี กล่าวคือ ไม่ว่าสถานการณ์จะเลวร้ายอย่างไรต้องมีความหวังว่าเหตุการณ์ทุกอย่างจะดีขึ้น และทุกปัญหามีทางออกเสมอ มีอารมณ์ขัน เมื่อมีเรื่องทำให้เกิดความเครียด สามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลาย และสนุกสนานได้ พึงพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ คือ รู้สึกพอใจกับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่และทำในสิ่งที่ตนเองชอบ

3.3 มีความสุขสงบทางใจ โดยการสร้างกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุข คือ เมื่อรู้สึกไม่สบายใจก็สามารถหาวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้ รู้จักผ่อนคลาย คือ สามารถผ่อนคลายตนเองได้ถึงแม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่ที่ต้องทำ และมีความสงบทางจิตใจ คือ สามารถทำใจให้เป็นสุขได้ไม่ทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆน้อยๆที่เกิดขึ้น

ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา(EQ and Education)

เป้าหมายสำคัญของการศึกษาก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสังคม ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพตามที่สังคมปรารถนาแต่ระบบการศึกษาที่ดีจะต้องสร้างให้บุคคลสำเร็จ คำว่าสำเร็จในที่นี้คงหมายรวมไปถึง ความสำเร็จในการเรียน (study success) ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ (career success) และความสำเร็จในชีวิต (life success)

นักการศึกษา(educator) รวมทั้งนักจิตวิทยาการศึกษา(educational psychologist)จึงต้องพยายามจัดการเรียนการสอน(teaching process) ให้บรรลุวัตถุประสงค์¹⁸ หากจะถามว่าในการดำเนินชีวิตของบุคคลในปัจจุบันต้องการอะไรมากที่สุด คำตอบคงมีหลากหลายแต่ก็อาจสรุปได้โดยรวมว่า ต้องการความสำเร็จ และความสุข และนิยามของคำว่า ความสำเร็จและมีความสุข ก็จะไม่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ก็จะต้องเป็นคนเก่ง ความเก่งสมัยก่อนเราจะมุ่งเน้นไปที่สติปัญญาและดัชนีที่ชี้วัดระดับสติปัญญา ของมนุษย์เราใช้คำว่า IQ(Intelligence Quotient)เป็นตัวบ่งชี้ คำว่า IQ นักจิตวิทยาบางคนใช้คำว่า เกณฑ์ภาคเชาวน์ ทางสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงมุ่งจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญาของเด็กเป็นการใหญ่ จนบางครั้งทำให้เกิดความรู้สึกว่า เราสอนเด็กให้มีสมองโต แต่แขนขาเล็บเข้ากับใครไม่ได้ จาก

ประสบการณ์และข้อเท็จจริงที่ปรากฏเรามักจะพบว่า คนที่มีความสามารถทางสมองดี มีความคิดความอ่านที่ปราดเปรื่องที่เรียกว่ามี IQ สูงเรียนเก่งจนประสบความสำเร็จในการเรียน (study success) สามารถผ่านการทดสอบคัดเลือกได้ดี แต่ไม่มีหลักประกันใดๆว่า คนที่ IQ สูงๆ เหล่านี้จะประสบความสำเร็จในอาชีพเสมอไป บางคนอาจจะล้มเหลวในการทำงานไม่อาจก้าวสู่ตำแหน่งสูงขึ้นต่อไปได้ หรืออาจเรียกว่า ตกรางเสียก่อน (derailed) เนื่องจากเพราะมีปัญหาทางด้านการควบคุมอารมณ์และด้านมนุษยสัมพันธ์ (20)

จากปัญหาที่คน IQ สูง แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานร่วมกับผู้อื่น บางทีน่าเสียดายที่บุคคลเหล่านี้ไม่อาจใช้ศักยภาพหรือความเก่งที่มีอยู่ เนื่องจากบุคคลอื่นๆ ไม่ให้ความร่วมมือ สาเหตุหลักๆ ก็จะเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้มีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ ทำให้นักจิตวิทยาเกิดความสนใจศึกษาและสังเกตพฤติกรรมของคนเหล่านี้และมักจะพบว่าคนที่ปราดเปรื่องแต่ทำเรื่องที่ไม่ดี เหตุผล เช่น โกรธแพนก็ถึงกับฆ่าหั่นศพ บางคนเรียนเก่ง แต่ไม่ชอบคบหาทำลายสิ่งของ เป็นต้น จึงอาจเป็นข้อสรุปได้ว่าคนที่มีไอคิวสูง มีสติปัญญาดีก็ไม่ได้หมายความว่า จะประสบความสำเร็จทุกคนไป นักจิตวิทยาจึงได้กำหนดความเก่งอีกประเภทหนึ่งที่จะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จได้เรียกว่า EQ (Emotional Quotient) ซึ่งก็คือ ความฉลาดทางอารมณ์ อันเป็นคุณลักษณะที่เป็นนิสัยและบุคลิกภาพของคนนั้นๆ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและปัญหาในปัจจุบัน(21)

1. จากข้อมูลของ nectec พบว่าการเติบโตของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีการขยายตัวขึ้นทุกปีโดยพบว่า ปี2554 ในประเทศไทยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนทั้งสิ้นเกือบ 24 ล้านคน

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตจากการเก็บข้อมูล USERS โดยสถิติที่เก็บจาก Truehits
ใช้เพื่อการบันเทิง	37.1 %
ธุรกิจ	3.6 %
เล่นเกม	14.9 %
การศึกษา	2 %
บุคคลและสังคม	9.8 %
และ อื่นๆ	1.6 %

และ ความนิยมในการใช้เว็บไซต์ประเภท Social Network ของประเทศไทย อันดับ 1 คือ Facebook และ อันดับ 2 คือ การเล่นเกม

ประโยชน์ของการใช้อินเทอร์เน็ต

1. ด้านการศึกษา

- สามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลด้านการบันเทิง ด้านการแพทย์ และอื่นๆที่ น่าสนใจ

- ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จะทำหน้าที่เสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่

2. ด้านธุรกิจและการพาณิชย์

- ค้นหาข้อมูลต่างๆเพื่อช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ

- สามารถซื้อขายสินค้า ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

- ผู้ใช้ที่เป็นบริษัทหรือองค์กรต่างๆก็สามารถเปิดให้บริการและสนับสนุนลูกค้าของตนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ เช่น การให้คำแนะนำสอบถามปัญหาต่างๆ ให้แก่ลูกค้า แจกจ่ายตัวโปรแกรมทดลองใช้ (Shareware) หรือ โปรแกรมแจกฟรี (Freeware) เป็นต้น

3. ด้านบันเทิง

- การพักผ่อนหย่อนใจ สันทนาการ เช่น การค้นหาวารสารต่างๆ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า Magazine online รวมทั้งหนังสือพิมพ์และข่าวสารอื่นๆ โดยมีภาพประกอบที่จอคอมพิวเตอร์ เหมือนกับ วารสารตามร้านหนังสือทั่วไป

- สามารถฟังวิทยุผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้

- สามารถดึงข้อมูล(Download) ภาพยนตร์ตัวอย่าง ทั้งภาพยนตร์ใหม่และเก่ามาดูได้จากข้อมูลดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าอินเทอร์เน็ต มีความสำคัญในรูปแบบดังนี้

1. การสื่อสารข้อมูลโดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เป็นการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผู้ส่งจะต้องส่งข้อความไปยังที่อยู่ของผู้รับและแนบไฟล์ไปได้หรือการใช้เทลเน็ต (Telnet) ติดต่อกับทางไกล

2. การโอนถ่ายข้อมูล (File Transfer Protocol) ค้นหาและเรียกข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มาเก็บไว้ในเครื่องของเราได้ทั้งข้อมูลประเภทตัวหนังสือ รูปภาพ และเสียง

3. การสืบค้นข้อมูล (Gopher, Archie, World Wide Web) การใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารที่มีอยู่มากมาย ใช้สืบค้นข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่างๆทั่วโลกได้

4. การแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็น (Usenet) เป็นการบริการข่าวสาร และ แสดงความคิดเห็นที่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตทั่วโลก แสดงความคิดเห็นของตนโดยกลุ่มข่าวหรือนิวส์กรุ๊ป (Newsgroup) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

5. การซื้อขายสินค้าและบริการ (E-Commerce) เป็นการซื้อ สินค้าและบริการ ผ่านอินเทอร์เน็ต

6. การให้ความบันเทิง (Entertain) บนอินเทอร์เน็ตมีบริการด้านการบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น รายการโทรทัศน์ เกม เพลง รายการวิทยุ เป็นต้น เราสามารถเลือกใช้บริการ เพื่อความบันเทิงได้ตลอด 24 ชั่วโมง

โดยสรุปแล้ว อินเทอร์เน็ตได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานไอที ทำให้เกิดช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลที่รวดเร็ว ช่วยในการตัดสินใจและบริหารงานทั้งระดับบุคคลและองค์กร

โทษของอินเทอร์เน็ต

1. เป็นระบบอิสระ ไม่มีเจ้าของ ทำให้การควบคุมกระทำได้ยาก
2. มีข้อมูลที่มีผลเสียเผยแพร่อยู่มากมาย มีเรื่องผิดกฎหมาย ขายบริการทางเพศ
3. ไม่มีระบบจัดการข้อมูลที่ดี ทำให้การค้นหากระทำไม่ได้ไม่เท่าที่ควร
4. เต็มโตเร็วเกินไป และ ระวัง อาจมีการกระจายไวรัสคอมพิวเตอร์ต่างๆ
5. ข้อมูลบางอย่างอาจไม่จริง อาจถูกหลอกลวง กลั่นแกล้งจากเพื่อน
6. เสียสุขภาพ การเรียน หากใช้เวลานานๆ อาจไม่เหมาะกับเด็กๆ
7. เป็นสถานที่ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร เพื่อ ก่อเหตุร้าย เช่น การวางระเบิด หรือ ล่อลวงผู้อื่น
8. เกมออนไลน์ เกมยั่วหยิงทางเพศ การดูลามก การโฆษณาผิดกฎหมาย อีเมลล์ลวง

สรุป : เทคโนโลยี Social Network เหยียด 2 ด้าน หรือ ดาบ 2 คม มันเป็นทั้งประโยชน์และเป็นโทษโดยเป็นช่องทางของผู้แสวงหาประโยชน์จากการเล่นอินเทอร์เน็ต

แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้น คือ การใช้แนวทางจริยธรรมที่ผู้ให้บริการและผู้ใช้จะต้องระมัดระวังไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น และ กังใจที่จะกระทำการต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์อยู่เสมอ เมื่อทราบว่าในปัจจุบันโลกทางอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร และส่งผลอย่างไรแล้ว

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการเรียนรู้พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตว่ามีผลต่อการพัฒนาEQของเด็กหรือไม่ จึงได้เกิดแรงบันดาลใจในการทำวิจัยฉบับนี้ขึ้นพ่อแม่ยุคใหม่ก็จำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมปัจจุบันดังนี้ เป็นผู้เรียนรู้อยู่เสมอพ่อแม่จำเป็นที่จะต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ เช่น และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง เนื่องด้วยสื่ออินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของนักเรียนมากขึ้น หากผู้ปกครองและคุณครูทราบถึงประโยชน์และ โทษ ของการใช้อินเทอร์เน็ตจึงสามารถดูแลให้บุตรหลานสามารถเลือกใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่ดี และเป็นประโยชน์ ต่อ เด็ก ทำให้เด็กมีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี และ เด็กก็จะสามารถปรับตัวและมีภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ ที่ดีและเหมาะสม สามารถนำมาประกอบกับการอยู่ร่วมกับเพื่อนๆและบุคคลรอบด้านได้อย่างมีความสุข และ ห่างจากภัยของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดได้เป็นอย่างดี และ สามารถพัฒนาเป็นเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research Design)

การวิจัยเชิงพรรณนา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-Sectional Descriptive Studies)

ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) คือ เด็กประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 127,027 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling techniques)

ตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยเลือกได้ โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียนในสังกัด สพฐ จากทั้งหมด 37 โรงเรียน โดยการเขียนชื่อโรงเรียนทั้งหมดและหยิบจับฉลากขึ้นมา 3 ใบซึ่งจะมีชื่อโรงเรียนระบุอยู่ในฉลากนั้นๆ
2. โดยสุ่มห้องเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน
3. เก็บข้อมูลจากนักเรียนใน 2 ห้องเรียน/โรงเรียนที่เป็นไปตาม inclusion criteria (คือ นักเรียนและผู้ปกครองยินดีให้ความร่วมมือให้เก็บข้อมูลและมีการใช้ internet)

Inclusion criteria :

1. เด็กประถมวัยทั้งเพศชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เด็กประถมวัยที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งที่ บ้าน,โรงเรียน หรือ สถานที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตต่างๆ ทั่วไป
3. เด็กและบิดามารดายินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

Exclusion criteria :

1. เด็กประถมวัยที่มีความพิการทางสมอง หรือ ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ เช่น เด็กพิการทางสายตา เป็นต้น

ขนาดตัวอย่าง โดยการใชสูตรของ ยามาเน่ (Yamane 1957)

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น} \quad n &= \frac{127027}{1 + 127027(0.1)^2} \\ &= 100 \end{aligned}$$

โดยที่ n = ขนาดตัวอย่าง

N = แทนขนาดกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คือ 127,027 คน

e = แทนค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มที่ยอมรับเท่ากับ 0.1

แทนค่า $n = 100$

เพิ่มจำนวนตัวอย่าง อีก 10%

ดังนั้น $n = 100 + 10 = 110$

$n = 110$

เครื่องมือที่ใช้วัด

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดการวิจัยจำนวน 12 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Closed end question) มีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบ

(Checklist) จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามแบบปลายเปิด มีลักษณะให้เติมคำ จำนวน 2 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ,อายุ,ศาสนา
- ปัจจัยด้านการศึกษา ได้แก่ เกรดเฉลี่ย,วุฒิการศึกษา
- ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดการวิจัยจำนวน10 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด(Closed end question) 6 ข้อ และ เป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิตสำหรับเด็กของกรมสุขภาพจิต

ความฉลาดทางอารมณ์ ประเมินได้โดยการตอบข้อความที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมของเด็กที่เด็กได้แสดงออกในลักษณะต่างๆ ในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา แม้ว่าบางประโยคอาจจะไม่ตรงกับที่เด็กเป็นอยู่ก็ตาม ขอให้ท่านเลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับที่เด็กเป็นอยู่จริงมากที่สุด การตอบตามความเป็นจริงและตอบทุกข้อจะทำให้ท่านได้รู้จักเด็กและหาแนวทางในการพัฒนาเด็กให้ดียิ่งขึ้นได้

มีคำตอบที่เป็นไปได้ 4 คำตอบ สำหรับข้อความแต่ละประโยคคือ ไม่เป็นเลย เป็นบางครั้ง เป็นบ่อยครั้ง เป็นประจำ การประเมินให้ใช้ความรู้สึกของผู้ประเมินเป็นหลัก แต่กรณีที่ไม่แน่ใจให้ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการประเมิน

ไม่เป็นเลย	หมายถึง	ไม่เคยปรากฏ
เป็นบางครั้ง	หมายถึง	นานๆครั้ง หรือ ทำบ้างไม่ทำบ้าง
เป็นบ่อยครั้ง	หมายถึง	ทำบ่อยๆ หรือเกือบทุกครั้ง
เป็นประจำ	หมายถึง	ทำทุกครั้งเมื่อเกิดสถานการณ์นั้น

การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

ไม่เป็นเลย	ให้	1	คะแนน
เป็นบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
เป็นบ่อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
เป็นประจำ	ให้	4	คะแนน

โดยกลุ่มที่ 1 ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 44, 45, 46, 49, 50, 51, 55, 56, 57, 58, 59, 60

กลุ่มที่ 2 ให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

ไม่เป็นเลย	ให้	4	คะแนน
เป็นบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
เป็นบ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน

โดยกลุ่มที่ 2 ได้แก่ข้อ 4, 5, 6, 13, 20, 28, 29, 40, 41, 42, 47, 48, 52, 53, 54

การแปลผล (6-11 ปี ฉบับครู)

เมื่อให้คะแนนครบทุกข้อแล้ว ให้คิดคะแนนดังนี้

1. รวมคะแนนในแต่ละข้อย่อยคือ

ดี

1.1 ควบคุมอารมณ์ ข้อ 1-7 ได้.....คะแนน

1.2 ใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น ข้อ 8-16 ได้.....คะแนน

1.3 ยอมรับถูกผิด ข้อ 17-23 ได้.....คะแนน

เก่ง

2.1 มุ่งมั่นพยายาม ข้อ 24-30 ได้.....คะแนน

2.2 ปรับตัวต่อปัญหา ข้อ 31-36 ได้.....คะแนน

2.3 กล้าแสดงออก ข้อ 37-42 ได้.....คะแนน

สุข

3.1 พอใจในตนเอง ข้อ 43-48 ได้.....คะแนน

3.2	รู้จักปรับใจ	ข้อ 49-54	ได้.....คะแนน
3.3	รื่นเรียงเบิกบาน	ข้อ 55-60	ได้.....คะแนน

2. นำคะแนนที่ได้ไปแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน คะแนนที่ (T - Score) ตามตารางเปรียบเทียบคะแนนที่ได้กับเกณฑ์ปกติคะแนนที่ (T - Score) ของความฉลาดทางอารมณ์แต่ละด้าน (ภาคผนวก)

3. กรอกคะแนนที่ได้ลงในตารางการแปลผลความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 6-11 ปี ฉบับครู
4. คัดคะแนนความฉลาดทางอารมณ์รวมโดยนำคะแนนทั้ง 9 ด้าน มารวมกันแล้วหารด้วย 9 (คะแนนที่ข้อ 1.1+1.2+1.3+2.1+2.2+2.3+3.1+3.2+3.3) หาร 9 แล้วกรอกคะแนนลงในตารางคะแนนเฉลี่ยที่ได้จะนำไปวิเคราะห์ในส่วนของความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่นๆต่อไปโดยไม่ได้แบ่งเกณฑ์ตามการแปลผลด้านล่างที่จะนำไปใช้ในการหาความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ

การแปลผล

เกณฑ์คะแนนดี คือ เกณฑ์ที่ทำให้ทราบว่าเด็กมีระดับพัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับใด มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด

เกณฑ์คะแนนที่ ตั้งแต่ 50 ขึ้นไป บ่งบอกว่าเด็กมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ควรส่งเสริมและรักษา คุณลักษณะนี้ให้คงไว้

เกณฑ์คะแนนที่ 40-49 บ่งบอกว่าเด็กควรได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ผู้ใหญ่ควรร่วมกันส่งเสริมให้เด็กมีความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์คะแนนที่ต่ำกว่า 40 คะแนน บ่งบอกว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ผู้ใหญ่จำเป็นต้องช่วยกันเอาใจใส่พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เด็กอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

กล่าวโดยสรุป หากคะแนนของเด็กแตกต่างจากช่วงคะแนนของเด็กส่วนใหญ่ที่ได้จากการสำรวจ ไม่ว่าจะคะแนนจะมากหรือน้อยก็ตาม ผู้ใหญ่ควรตระหนักถึงการส่งเสริมให้เด็กประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมตามแนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์แต่ละด้าน

การรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

1. ดำเนินการทำหนังสือขออนุญาตจากภาควิชาเพื่อดำเนินการติดต่อฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างโดยประสานกับฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจะใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น
2. ขออนุญาตจากผู้ปกครองนักเรียน เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเป็นการล่วงหน้าเท่านั้นจึงจะสามารถดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้
3. ผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยจะขอความร่วมมือจากโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS Version 17.0
2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อInternetกับความฉลาดทางอารมณ์ภาพรวมของเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดย Unpaired t-test ,One-way ANOVA, Chi-Square, Pearson Correlation.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดพลับพลาไชย และโรงเรียนบางบัว จำนวน 131 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ปัจจัยทั่วไป
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไป และความฉลาดทางอารมณ์
- ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต
- ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 1 ปัจจัยทั่วไป

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	54	41.2
หญิง	77	58.8
อายุ		
10 ปี	2	1.5
11 ปี	100	76.3
12 ปี	25	19.1
13 ปี	4	3.1
Mean = 11.24, SD = 0.527, Min = 10 , Max = 13		
ศาสนา		
พุทธ	127	96.9
คริสต์	2	1.5
อิสลาม	2	1.5
สถานภาพของบิดา-มารดา ในปัจจุบัน		
อยู่ด้วยกัน	97	74.0
แยกกันอยู่	34	26.0
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา		
ประถม	20	15.3
มัธยม	32	29.8
ปวช.	12	9.2
ปวส.	10	7.6
ปริญญาตรี	35	26.7
สูงกว่าปริญญาตรี	15	11.5
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา		
ประถม	25	19.1
มัธยม	26	19.8
ปวช.	15	11.5
ปวส.	6	4.6
ปริญญาตรี	49	37.4
สูงกว่าปริญญาตรี	10	7.6

ตารางที่ 1 (ต่อ) ข้อมูลปัจจัยทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้เลี้ยงดูหลัก		
บิดา	7	5.3
มารดา	19	14.5
บิดามารดา	93	71.0
ญาติพี่น้อง	12	9.2
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา		
ดี	97	74.0
ปานกลาง	32	24.4
ไม่ดี	2	1.5
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา		
ดี	94	71.8
ปานกลาง	37	28.2
ไม่ดี	0	0
สุขภาพในปัจจุบัน		
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	125	95.4
มีโรคประจำตัว	6	4.6
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน		
1.00-2.00	3	3.8
2.01-3.00	11	14.1
3.01-4.00	64	88.1
Mean = 2.131, SD = 4.00,		
Min = 0.00 , Max = 1.822		

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 41.2 เพศหญิง ร้อยละ 58.8 ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างอายุ 11 ปี ร้อยละ 76.3 ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 56.9 และบิดามีการศึกษาสูงสุด คือ ชั้นมัธยม ร้อยละ 29.8 โดยมารดามีการศึกษาสูงสุด คือ ชั้นปริญญาตรี ร้อยละ 37.4 ผู้เลี้ยงดูหลักเป็นบิดามารดา ร้อยละ 71.0 จากนั้นพบว่า ประเภทของโรงเรียน เป็นโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 100.0 และยังพบว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดาอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 74.0 ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดาอยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 71.8 สุขภาพของนักเรียนในปัจจุบันไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 95.4 ในส่วนของผลการเรียนพบว่า เกรดเฉลี่ยในปัจจุบันอยู่ที่ 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 88.1

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตประกอบด้วย

1. สถานที่
2. วัตถุประสงค์
3. ความถี่และเวลาที่ใช้

ตารางที่ 2 แสดงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สามารถใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัยในปัจจุบัน		
ได้	110	84.0
ไม่ได้	21	16.0
สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต		
บ้าน		
- ใช้	106	80.9
- ไม่ใช่	25	19.1
ค่าเฉลี่ยการใช้งานที่บ้าน Mean = 4.39 hrs./สัปดาห์ Mix = 0, Max = 39, SD. = 6.505		
ร้านอินเทอร์เน็ต		
- ใช้	29	22.1
- ไม่ใช่	102	77.9
ค่าเฉลี่ยการใช้งานที่ร้านอินเทอร์เน็ต Mean = 0.85 hrs./ สัปดาห์ Mix = 0, Max = 35, SD. = 4.276		
โรงเรียน		
- ใช้	66	50.4
- ไม่ใช่	65	49.6
ค่าเฉลี่ยการใช้งานที่โรงเรียน Mean = 0.86 hrs./สัปดาห์ Mix = 0, Max = 10, SD. = 1.208		
ที่ทำงานผู้ปกครอง		
- ใช้	25	19.1
- ไม่ใช่	106	80.9
ค่าเฉลี่ยการใช้งาน ที่ทำงานผู้ปกครอง Mean = 0.98 hrs./สัปดาห์ Mix = 0, Max = 29, SD. = 3.760		

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อื่น ๆ (ร้านกาแฟ)		
- ใช้	29	22.1
- ไม่ใช่	102	77.9

ค่าเฉลี่ยการใช้งาน Mean = 1.78 hrs./สัปดาห์
Min = 1 , Max = 2 , SD. = 0.417

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในเรื่องสถานที่ที่ใช้ดังนี้ ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 84.0 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่บ้านคิดเป็นร้อยละ 80.9 รองลงมาที่โรงเรียน ร้อยละ 50.4 รองลงมาที่ร้านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 22.1 รองลงมาที่ทำงานผู้ปกครอง ร้อยละ 19.1 และที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ ร้อยละ 3.1

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการใช้การใช้อินเทอร์เน็ตในส่วนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการเล่น	มาก	ปานกลาง	น้อยหรือไม่ใช้เลย
1. หาข้อมูลเพื่อการศึกษา	60 (45.8%)	35 (26.7%)	35 (26.7%)
2. รับส่ง E-mail	23 (17.69%)	45 (34.62%)	62 (47.69%)
3. เล่นเกม	49 (37.4%)	54 (41.2%)	27 (20.6%)
4. ท่องเว็บไซต์ทั่วไป	37(28.2%)	60 (45.8%)	33 (33.2%)
5. สื่อออนไลน์สาธารณะ (เฟซบุ๊กหรือแชทสนทนา)	54 (41.2%)	40 (30.5%)	36 (27.5%)

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์หลักของการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับมาก คือ

การมีวัตถุประสงค์ในการหาข้อมูลเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.8
รองลงมาเพื่อการสื่อสารออนไลน์สาธารณะ ร้อยละ 41.2
รองลงมาเพื่อเล่นเกม ร้อยละ 37.4
รองลงมาเพื่อท่องเว็บไซต์ ร้อยละ 28.2
รองลงมาเพื่อการอื่นร้อยละ 26.7
และเพื่อการรับส่ง e-mail ร้อยละ 17.6

ตารางที่ 4 วัตถุประสงค์หลักในการใช้อินเทอร์เน็ต

ลักษณะของเกมที่เล่นมากที่สุด	จำนวน (n=131)	ร้อยละ
1. เพื่อการศึกษา เช่น เกมฝึกภาษา เกมฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์	48	36.6
2. เพื่อความสนุกสนาน เช่น เกมแข่งฟุตบอล หรือเกมการต่อสู้	55	42.0
3. เพื่อเล่นเกมจินตนาการ เช่น การออกแบบชุดแต่งกาย ตุ๊กตา การออกแบบท่าเต้นรำ	28	21.4

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มักเล่นเกมเพื่อความสนุกสนานมากที่สุด ร้อยละ 42.0 เพื่อการศึกษา ร้อยละ 36.6 และเพื่อเกมจินตนาการ ร้อยละ 21.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความถี่ในการเล่นอินเทอร์เน็ต

ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา เล่นอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยกี่ครั้ง/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เล่น	33	25.2
น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์	28	21.4
2 – 5 ครั้ง/สัปดาห์	61	46.6
มากกว่า 5 ครั้ง	9	6.9
Mean = 1.98, Min = 0, Max = 10 , SD. = 1.981		

จากตารางที่ 5 พบว่า ใน 1 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างที่เล่นเกมออนไลน์ 2-5 วัน/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาไม่ได้เล่น คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาคือ ร้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 21.4 และ 5 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 6.9

ตารางที่ 6 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในส่วนของความถี่

ความถี่ที่ใช้บริการเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ต ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา (ครั้ง/สัปดาห์)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เล่น	91	69.5
น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์	15	11.5
2 – 5 ครั้ง/สัปดาห์	22	16.85
มากกว่า 5 ครั้ง	3	2.3
Mean = 0.73 , Min = 0, Max = 8 , SD. = 1.452		

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ที่ใช้บริการเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ต ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา < ครึ่ง/สัปดาห์ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ต เป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ 2-5 ครั้ง/สัปดาห์ เป็นร้อยละ 16.85 น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 11.5 และมากกว่า 5 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 7 แสดงผลกระทบจากการเล่นอินเทอร์เน็ต

ผลกระทบจากการเล่นอินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน		
ดีขึ้น	14	10.7
เท่าเดิม	106	80.9
แย่ลง	11	8.4
การพูดคุยกับพ่อแม่		
ดีขึ้น	7	5.3
เท่าเดิม	113	86.3
แย่ลง	11	8.4
การพูดคุยกับเพื่อน		
ดีขึ้น	19	14.5
เท่าเดิม	108	82.4
แย่ลง	4	3.1
การพูดคุยกับคุณครู		
ดีขึ้น	12	9.2
เท่าเดิม	115	87.8
แย่ลง	4	3.1

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนเท่าเดิมหลังจากเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 80.9 ส่วนใหญ่ พูดคุยกับพ่อแม่เท่าเดิมหลังจากการเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 86.3 ส่วนใหญ่ พูดคุยหรือเล่นกับเพื่อนเท่าเดิมภายหลังที่ได้เล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 82.4 และส่วนใหญ่พูดคุยกับครูเท่าเดิมหลังจากเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 87.8

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 8 ตารางแสดงค่า จำนวนและร้อยละ ของระดับ EQ ของนักเรียนโดยแสดงภาพรวม และรายด้าน

ค่าคะแนน EQ	ดี			เก่ง			สุข			รวม ร้อยละ
	1.1 ควบคุม อารมณ์	1.2 ใส่ใจและเข้าใจ อารมณ์ผู้อื่น	1.3 ยอมรับ	2.1 มุ่งมั่น พยายาม	2.2 ปรับตัวต่อ ปัญหา	2.3 กล้า แสดงออก	3.1 พอใจใน ตนเอง	3.2 รู้สึก ประทับใจ	3.3 รื่นเริง	
ดี และควรส่งเสริมรักษา คะแนน50-100 N , (%)	37 (28.2%)	40 (30.5%)	44 (33.7%)	37 (28.2%)	49 (37.4%)	29 (22.1%)	52 (39.7%)	42 (32.1%)	67 (51.1%)	33.7
ควรได้รับการพัฒนา คะแนน40-49 N (%)	71 (54.2%)	55 (42.0%)	52 (39.7%)	49 (37.4%)	56 (42.7%)	59 (45.0%)	41 (31.3%)	50 (38.3%)	36 (27.5%)	39.8
จำเป็นต้องได้รับการ พิจารณา คะแนน0-39 N,(%)	23 (17.6%)	36 (27.5%)	35 (26.7%)	45 (34.4%)	29 (19.8%)	43 (32.8%)	38 (29.0%)	39 (29.8%)	28 (21.4%)	26.6
	X=44.92 SD=7.593 Min=28 Max=63	X=45.60 SD=9.214 Min=26 Max=67	X=45.27 SD=9.176 Min=30 Max=65	X=43.54 SD=8.525 Min=27 Max=62	X=47.63 SD=8.572 Min=30 Max=67	X=42.97 SD=8.302 Min=20 Max=65	X=45.95 SD=9.697 Min=26 Max=66	X=45.18 SD=11.66 Min=14 Max=66	X=48.37 SD=12.20 Min=9 Max=60	

—
X= 57.06
SD=7.317
Min=44.67
Max=75.33

จากตารางที่ 8 พบว่า EQ ในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระดับที่ควรได้รับการพัฒนา ได้แก่ 1.1,1.2,1.3,2.1,2.2,2.3,3.2, มีเพียงปัจจัยทางพอใจในตนเองและด้านรื่นเริงเท่านั้นที่อยู่ในระดับดี และควรส่งเสริมรัก

จากการสำรวจของสถาบันราชานุกูล พบว่า ผลการสำรวจความฉลาดทางอารมณ์เด็กนักเรียนไทยอายุ 6-11 ปี โดยในปี 2554 มีคะแนนอ็คว เฉลี่ยระดับประเทศ อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ คือ มีค่าคะแนนอยู่ที่ 45.12 จากค่าคะแนนปกติ 50-100 ซึ่งมีจุดอ่อนทั้ง 3 องค์ประกอบใหญ่ คือ ดี เก่ง สุข และ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้าน พบว่า การปรับตัวต่อปัญหา มีค่าคะแนนอยู่ที่ 46.65 การควบคุมอารมณ์ 46.50 การยอมรับถูกผิด 45.65 ความพอใจในตนเอง 45.65 ความใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น 45.42 การรู้จักปรับใจ 45.23 และ ที่เป็นจุดอ่อนมาก ได้แก่ ความมุ่งมั่นพยายาม ซึ่งมีค่าคะแนนอยู่ที่ 42.98 รองลงมาคือ ความกล้าแสดงออก 43.48 และ ความรื่นเริงเบิกบาน 44.53

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 57.06 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีและควรส่งเสริมรักษา คะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงสุด เท่ากับ 75.33 คะแนน และคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ต่ำสุดเท่ากับ 46.67 คะแนน

ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความดี ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ การใส่ใจและการเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น และการยอมรับผิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาการควบคุมอารมณ์ควบคุมอารมณ์ร้อยละ 54.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาในด้านการใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่นร้อยละ 42.0 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาการยอมรับร้อยละ 39.7%

ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความเก่ง ประกอบด้วย ความมุ่งมั่นพยายาม การปรับตัวต่อปัญหา และกล้าแสดงออก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาความมุ่งมั่นพยายามร้อยละ 37.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาการปรับตัวต่อปัญหา ร้อยละ 42.7 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ควรได้รับการพัฒนาเรื่องการกล้าแสดงออกร้อยละ 45.0

ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุข ประกอบด้วย ความพอใจในตนเอง ความรู้จักปรับใจและความรื่นเริงเบิกบาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพอใจในตนเองดีและควรส่งเสริมรักษา ร้อยละ 39.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาด้านความรู้สึกปรับใจ ร้อยละ 38.2 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรื่นเริงเบิกบานและควรส่งเสริมรักษา ร้อยละ 51.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 9 แสดงปัจจัยทั่วไปกับ EQ

ข้อมูลทั่วไป	ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น ป.6				
	n	Mean	SD	t/f	p-value
เพศ					
ชาย	54	46.28	6.662	1.105	0.272
หญิง	77	45.01	6.343		
อายุ					
10 ปี	2	47.44	1.100	0.231	0.875
11 ปี	100	45.72	6.482		
12 ปี	25	44.67	1.240		
13 ปี	4	45.31	5.386		
	131	45.53	0.566		
ศาสนา					
พุทธ	127	45.62	6.519	0.393	0.676
คริสต์	2	43.33	1.141		
อิสลาม	2	42.17	8.407		
สถานภาพของบิดา-มารดาในปัจจุบัน					
อยู่ด้วยกัน	97	45.96	6.416	1.262	0.209
แยกกันอยู่	34	44.33	6.610		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา					
ประถม	20	44.52	6.158	1.315	0.262
มัธยม	39	46.71	6.311		
ปวช.	12	45.10	7.583		
ปวส.	10	41.28	5.876		
ปริญญาตรี	35	45.78	5.978		
สูงกว่าปริญญาตรี	15	46.47	7.538		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา					
ประถม	25	44.16	5.377	0.505	0.772
มัธยม	26	46.41	7.798		
ปวช.	15	46.00	5.970		
ปวส.	6	46.33	9.363		
ปริญญาตรี	49	45.87	6.052		
สูงกว่าปริญญาตรี	10	43.86	7.017		

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงปัจจัยทั่วไปกับ EQ

ข้อมูลทั่วไป	ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น ป.6				
	n	Mean	SD	t/f	p-value
ผู้เลี้ยงดูหลัก					
บิดา	7	44.73	5.331	1.058	0.370
มารดา	19	46.98	5.950		
บิดามารดา	93	45.65	6.498		
ญาติพี่น้อง	12	42.83	7.602		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา					
ดี	97	45.96	6.775	0.813	0.446
ปานกลาง	32	44.30	5.632		
ไม่ดี	2	44.50	1.336		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา					
ดี	94	45.96	6.738	1.213	0.227
ปานกลาง	37	44.44	5.717		
ไม่ดี	-	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน					
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	125	45.44	6.460	-0.723	0.471
มีโรคประจำตัว	6	47.41	7.255		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)					
1.00-2.00	3	41.25	33.045	0.209	0.838
2.01-3.00	11	40.36	24.423		
3.01-4.00	64	42.66	23.129		

จากตารางที่ 9 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยทั่วไปกับความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้ สถิติ t-test พบว่า เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพของบิดามารดาในปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ผู้เลี้ยงดูหลัก ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา สุขภาพในปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 10 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน
--------	---------------------------

	ใช่	ไม่ใช่	χ^2/F	p-value
เพศ				
ชาย	45 (83.3%)	9 (16.7%)	0.348	0.555
หญิง	61 (79.2%)	16 (20.8%)		
อายุ				
10 ปี	2 (100.0)	0 (0.0%)	2.131	0.546
11 ปี	83 (83.0%)	17 (17.0%)		
12 ปี	18 (72.0%)	7 (28.0%)		
13 ปี	3 (75.0%)	1 (25.0%)		
ศาสนา				
พุทธ	102 (80.3%)	25 (19.7%)	-	-
คริสต์	2 (100.0%)	0 (0.0%)		
อิสลาม	2 (100.0%)	0 (0.0%)		
สถานภาพสมรสของบิดามารดาในปัจจุบัน				
อยู่ด้วยกัน	77 (79.7%)	20 (20.6%)	0.570	0.450
แยกกันอยู่	29 (85.3%)	5 (14.7%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา				
ประถม	13 (65.0%)	7 (35.0%)	7.316	0.198
มัธยม	30 (76.9%)	9 (23.1%)		
ปวช.	9 (75.0%)	3 (25.0%)		
ปวส.	9 (90.0%)	1 (10.0%)		
ปริญญาตรี	32 (91.4%)	3 (8.6%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	13 (86.7%)	2 (13.3%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา				
ประถม	14(56.0%)	11(44.0%)	19.304	0.002*
มัธยม	21 (80.8%)	5 (19.2%)		
ปวช.	10 (66.7%)	5 (33.3%)		
ปวส.	6 (100.0%)	0 (0.0 %)		
ปริญญาตรี	46 (93.6%)	3 (6.1%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	9 (90.0%)	1 (10.0%)		

* p < 0.05

ตารางที่ 10 (ต่อ) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน		χ^2/F	p-value
	ใช้	ไม่ใช้		
ผู้เลี้ยงดูหลัก				
บิดา	4 (57.1%)	3 (42.9%)	5.067	0.167
มารดา	18 (94.7%)	1 (5.3%)		
บิดามารดา	74 (79.6%)	19 (20.4%)		
ญาติพี่น้อง	10 (83.3%)	2 (16.7%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา				
ดี	81 (83.5%)	16 (16.5%)	2.384	0.304
ปานกลาง	24 (75.0%)	8 (25.0%)		
ไม่ดี	1 (50.0%)	1 (50.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา				
ดี	79 (84.0%)	15 (16.0%)	2.107	0.147
ปานกลาง	27 (73.0%)	10 (27.0%)		
ไม่ดี	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน				
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	100 (80.0%)	25 (20.0%)	1.483	0.223
มีโรคประจำตัว	6 (100.0%)	0 (0.0%)		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)				
1.00-2.00	2 (66.7%)	1 (33.3%)	1.366	0.505
2.01-3.00	8 (72.7%)	3 (27.3%)		
3.01-4.00	54 (84.4%)	10 (15.6%)		

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านอย่างมีนัยสำคัญ ส่วน เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรสของบิดามารดาในปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ผู้เลี้ยงดูหลัก ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา สุขภาพในปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ตารางที่ 11 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่
--------	--

	ใช่	ไม่ใช่	χ^2/F	p-value
เพศ				
ชาย	11 (20.4%)	43 (79.6%)	0.166	0.683
หญิง	18 (23.4%)	59 (76.6%)		
อายุ				
10 ปี	0 (0.0%)	2 (100.0%)	11.372	0.010*
11 ปี	17 (17.0%)	83 (83.0%)		
12 ปี	9 (36.0%)	16 (64.0%)		
13 ปี	3 (75.0%)	1 (25.0%)		
ศาสนา				
พุทธ	28 (22.0%)	99 (19.7%)	1.470	0.480
คริสต์	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
อิสลาม	1 (50.0%)	1 (50.0%)		
สถานภาพของบิดา-มารดาในปัจจุบัน				
อยู่ด้วยกัน	20 (20.6%)	77 (79.4%)	0.500	0.479
แยกกันอยู่	9 (26.5%)	25 (73.5%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา				
ประถม	7 (35.0%)	13 (65.0%)	13.515	0.019*
มัธยม	14 (35.9%)	25 (64.1%)		
ปวช.	3 (25.0%)	9 (75.0%)		
ปวส.	0 (0.0%)	10 (100.0%)		
ปริญญาตรี	4 (11.4%)	31 (88.6%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 (6.7%)	14 (93.3%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา				
ประถม	12 (48.0%)	13 (52.0%)	22.154	<0.001*
มัธยม	8 (30.8%)	18 (69.2%)		
ปวช.	5 (33.3%)	10 (66.7%)		
ปวส.	1 (16.7%)	5 (83.3%)		
ปริญญาตรี	3 (6.1%)	46 (93.9%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 (0.0%)	10 (100.0%)		

* p < 0.05

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่		χ^2/F	p-value
	ใช้	ไม่ใช้		
ผู้เลี้ยงดูหลัก				
บิดา	2 (28.6%)	5 (71.4%)	3.425	0.331
มารดา	3 (15.8%)	16 (84.2%)		
บิดามารดา	19(20.4%)	74 (79.6%)		
ญาติพี่น้อง	5 (41.7%)	7 (58.3%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา				
ดี	23 (23.7%)	74 (76.3%)	1.828	0.401
ปานกลาง	5 (15.6%)	27 (84.4%)		
ไม่ดี	1 (50.0%)	1 (50.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา				
ดี	20 (21.3%)	74 (78.7%)	0.143	0.705
ปานกลาง	9 (24.3%)	28 (75.7%)		
ไม่ดี	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน				
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	29 (23.7%)	96 (76.8%)	1.483	0.223
มีโรคประจำตัว	0 (0.0%)	6 (100.0%)		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)				
1.00-2.00	1 (33.3%)	2 (66.7%)	2.346	0.309
2.01-3.00	3 (27.3%)	8 (72.7%)		
3.01-4.00	8 (12.5%)	56 (87.5%)		

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า อายุ ($p < 0.01$) ระดับการศึกษาของบิดา ($p < 0.05$) ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ($p < 0.01$)

ตารางที่ 12 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน
--------	-------------------------------

	ใช่	ไม่ใช่	χ^2/F	p-value
เพศ				
ชาย	26 (48.1%)	28 (51.9%)	0.183	0.669
หญิง	40 (51.9%)	37 (48.1%)		
อายุ				
10 ปี	1 (50.0%)	1 (50.0%)	2.593	0.459
11 ปี	54 (54.0%)	46 (46.0%)		
12 ปี	9 (36.0%)	16 (64.0%)		
13 ปี	2 (50.0%)	2 (50.0%)		
ศาสนา				
พุทธ	65 (51.2%)	62 (48.8%)	2.063	0.356
คริสต์	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
อิสลาม	1 (50.0%)	1 (50.0%)		
สถานภาพของบิดา-มารดาในปัจจุบัน				
อยู่ด้วยกัน	50 (51.5%)	47 (48.5%)	0.203	0.652
แยกกันอยู่	16 (47.1%)	18 (52.9%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา				
ประถม	12 (60.0%)	8 (40.0%)	8.034	0.154
มัธยม	22 (56.4%)	17 (43.6%)		
ปวช.	9 (75.0%)	3 (25.0%)		
ปวส.	3 (30.0%)	7 (70.0%)		
ปริญญาตรี	14 (40.0%)	21 (60.0%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	6 (40.0%)	9 (60.0%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา				
ประถม	12 (48.0%)	13 (52.0%)	5.204	0.391
มัธยม	17 (65.4%)	9 (34.6%)		
ปวช.	9 (60.0%)	6 (40.0%)		
ปวส.	3 (50.0%)	3 (50.0%)		
ปริญญาตรี	22(44.9%)	27(55.1%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	3 (30.0%)	7 (70.0%)		

ตารางที่ 12 (ต่อ) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน		χ^2/F	p-value
	ใช้	ไม่ใช้		
ผู้เลี้ยงดูหลัก				
บิดา	4 (57.1%)	3 (42.9%)	5.270	0.153
มารดา	5 (26.3%)	14(73.7%)		
บิดามารดา	51(54.8%)	42(45.2%)		
ญาติพี่น้อง	6 (50.0%)	6 (50.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา				
ดี	45 (46.4%)	52 (53.6%)	5.623	0.060
ปานกลาง	21 (65.6%)	11 (34.4%)		
ไม่ดี	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา				
ดี	43 (45.7%)	51 (54.3%)	2.863	0.091
ปานกลาง	23 (62.2%)	14 (37.8%)		
ไม่ดี	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน				
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	61(48.8%)	64 (51.2%)	2.731	0.098
มีโรคประจำตัว	5 (83.3%)	1 (16.7%)		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)				
1.00-2.00	1 (33.3%)	2 (66.7%)	0.610	0.737
2.01-3.00	6 (54.5%)	5 (45.8%)		
3.01-4.00	36 (56.3%)	28 (43.8%)		

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพของบิดามารดาในปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ผู้เลี้ยงดูหลัก ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา สุขภาพในปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน

ตารางที่ 13 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง
--------	-------------------------------------

	ใช่	ไม่ใช่	χ^2/F	p-value
เพศ				
ชาย	10 (18.5%)	44 (81.5%)	0.019	0.830
หญิง	15 (19.5%)	62 (80.5%)		
อายุ				
10 ปี	0 (0.0%)	2 (100.0%)	2.778	0.427
11 ปี	22 (22.0%)	78 (78.0%)		
12 ปี	3 (12.0%)	22 (88.0%)		
13 ปี	0 (0.0%)	4 (100.0%)		
ศาสนา				
พุทธ	25 (19.7%)	102 (80.3%)	0.973 ^a	0.615
คริสต์	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
อิสลาม	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
สถานภาพของบิดา-มารดาในปัจจุบัน				
อยู่ด้วยกัน	20 (20.6%)	77 (79.4%)	0.570	0.450
แยกกันอยู่	5 (14.7%)	29 (85.3%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา				
ประถม	1 (5.00%)	19 (95.0%)	20.185	0.001*
มัธยม	3 (7.7%)	36 (92.3%)		
ปวช.	1 (8.3%)	11 (91.7%)		
ปวส.	2 (20.0%)	8 (80.0%)		
ปริญญาตรี	10(28.6%)	25(71.4%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	8 (53.3%)	7 (46.7%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา				
ประถม	1 (4.0%)	24(96.0%)	8.301	0.140
มัธยม	3 (11.5%)	23 (88.5%)		
ปวช.	3 (20.0%)	12 (80.0%)		
ปวส.	1 (16.7%)	5 (83.3%)		
ปริญญาตรี	14 (28.6%)	35(71.4%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	3 (30.0%)	7 (70.0%)		

a = Fisher' Exact test * p < 0.05

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง			
	ใช้	ไม่ใช้	χ^2/F	p-value
ผู้เลี้ยงดูหลัก				
บิดา	2 (28.6%)	5 (71.4%)	3.725	0.293
มารดา	3 (15.8%)	16(84.2%)		
บิดามารดา	20 (21.5%)	73(78.5%)		
ญาติพี่น้อง	0 (0.0%)	12 (100.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา				
ดี	18 (18.6%)	79 (81.4%)	0.651	0.722
ปานกลาง	7 (21.9%)	25 (78.1%)		
ไม่ดี	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา				
ดี	19 (20.2%)	75 (79.8%)	0.275	0.600
ปานกลาง	6 (16.2%)	31 (83.8%)		
ไม่ดี	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน				
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	24(19.2%)	101(80.8%)	0.024	0.877
มีโรคประจำตัว	1 (16.7%)	5 (83.3%)		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)				
1.00-2.00	0 (0.0%)	3 (100.0%)	2.021	0.364
2.01-3.00	3 (27.3%)	8 (72.7%)		
3.01-4.00	15(23.4%)	49 (76.6%)		

จากตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดากับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพของบิดามารดาในปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ผู้เลี้ยงดูหลัก ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา สุขภาพในปัจจุบัน เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง

ตารางที่ 14 แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ			
	ใช้	ไม่ใช้	χ^2/F	p-value
เพศ				
ชาย	3 (5.6%)	51 (94.4%)	1.943 ^a	0.163
หญิง	1 (1.3%)	76 (98.7%)		
อายุ				
10 ปี	0 (0.0%)	2 (100.0%)	0.266	0.966
11 ปี	3 (3.0%)	97 (97.0%)		
12 ปี	1 (4.0%)	24 (96.0%)		
13 ปี	0 (0.0%)	4 (100.0%)		
ศาสนา				
พุทธ	4 (3.1%)	123 (96.9%)	0.130 ^a	0.937
คริสต์	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
อิสลาม	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
สถานภาพของบิดา-มารดาในปัจจุบัน				
อยู่ด้วยกัน	3 (3.1%)	94 (96.9%)	0.002 ^a	0.965
แยกกันอยู่	1 (2.9%)	33 (97.1%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา				
ประถม	0 (0.0%)	20 (100.0%)	10.253	0.068
มัธยม	1 (2.6%)	38 (97.4%)		
ปวช.	2 (16.7%)	10 (83.3%)		
ปวส.	0 (0.0%)	10 (100.0%)		
ปริญญาตรี	0(0.0%)	35 (100.0%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 (6.7%)	14 (93.3%)		
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา				
ประถม	0 (0.0%)	25 (100.0%)	0.547	0.363
มัธยม	0 (0.0%)	26 (100.0%)		
ปวช.	0 (0.0%)	15 (100.0%)		
ปวส.	0 (0.0%)	6 (100.0%)		
ปริญญาตรี	3 (6.1%)	46 (93.9%)		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 (10.0%)	9 (90.0%)		

a = Fisher' Exact test

ตารางที่ 14 (ต่อ) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ

ปัจจัย	การใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ			
	ใช้	ไม่ใช้	χ^2/F	p-value
ผู้เลี้ยงดูหลัก				

บิดา	0 (0.0%)	7 (100.0%)	0.921	0.820
มารดา	1 (5.3%)	18 (94.7%)		
บิดามารดา	3 (3.0%)	90 (96.8%)		
ญาติพี่น้อง	0 (0.0%)	12 (100.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา				
บิดา				
ดี	3 (3.1%)	94 (96.9%)	0.064	0.968
ปานกลาง	1 (3.1%)	31 (96.9%)		
ไม่ดี	0 (0.0%)	2 (100.0%)		
ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา				
ดี	3 (3.22%)	91 (96.8%)	0.021	0.884
ปานกลาง	1 (2.7%)	36 (97.3%)		
ไม่ดี	-	-		
สุขภาพในปัจจุบัน				
ไม่มีโรคหรือเจ็บป่วย	3 (2.4%)	122(97.6%)	3.937	0.047*
มีโรคประจำตัว	1 (16.7%)	5 (83.3%)		
เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน (n = 78)				
1.00-2.00	0 (0.0%)	3 (100.0%)	1.014	0.602
2.01-3.00	3 (27.3%)	8 (72.7%)		
3.01-4.00	13 (23.5%)	49 (76.6%)		

* p < 0.05

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั่วไปและการใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่นๆ เช่น ร้านกาแฟ โดยใช้สถิติ chi-square พบว่า สุขภาพในปัจจุบันกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงาน ผู้ปกครองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพของบิดามารดาในปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ผู้เลี้ยงดูหลัก ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดา เกรดเฉลี่ยในปัจจุบัน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 15 แสดงปัจจัยทั่วไปกับ EQ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น ป.6				
	n	Mean	SD	t/f	p-value
สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเนื่องจากบ้านหรือที่พักอาศัยในปัจจุบัน					
ได้	110	46.06	6.427	2.152	0.033*

ไม่ได้	21	42.78	6.201		
สถานที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต					
บ้าน					
ใช้	106	46.27	6.462	2.755	0.007*
ไม่ใช้	25	42.40	5.675		
ร้านอินเทอร์เน็ต					
ใช้	29	44.70	6.058	-0.783	0.435
ไม่ใช้	102	45.77	6.606		
โรงเรียน					
ใช้	66	45.99	6.630	0.810	0.418
ไม่ใช้	65	45.07	6.343		
ที่ทำงานผู้ปกครอง					
ใช้	25	45.07	6.860	-0.396	0.693
ไม่ใช้	106	45.64	6.418		
อื่น ๆ (ร้านกาแฟ)					
ใช้	4	43.86	8.601	-0.523	0.602
ไม่ใช้	127	45.59	6.441		
ลักษณะของการเล่นเกมที่เล่นมากที่สุด					
เพื่อการศึกษา	48	46.22	6.436	1.556	0.215
เพื่อความสนุกสนาน	55	45.86	6.557		
เพื่อเล่นเกมจินตนาการ	28	43.65	6.273		

* $p < 0.05$

ตารางที่ 15 แสดงปัจจัยทั่วไปกับ EQ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น ป.6				
	n	Mean	SD	t/f	p-value
ความถี่ที่ใช้บริการเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ตในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา (ครั้ง/สัปดาห์)					
0 ครั้ง/สัปดาห์	91	46.38	6.272	1.711	0.168
น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์	15	43.67	6.348		
2-5 ครั้ง/สัปดาห์	22	43.63	6.756		
มากกว่า 5 ครั้ง	3	43.30	9.633		

เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต

(ชั่วโมง/สัปดาห์)					
0-12 ชั่วโมง/สัปดาห์	113	57.27	22.468	0.698	0.499
13-24 ชั่วโมง/สัปดาห์	7	57.62	17.799		
มากกว่า 24 ชั่วโมง/สัปดาห์	11	54.58	18.789		
ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา เล่นเกมออนไลน์เฉลี่ยกี่ครั้งต่อสัปดาห์					
0 ครั้ง/สัปดาห์	33	45.75	6.354	1.298	0.278
น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์	28	47.44	7.091		
2-5 ครั้ง/สัปดาห์	61	44.55	6.293		
มากกว่า 5 ครั้ง	9	45.51	5.843		
ผลกระทบต่อการเล่นอินเทอร์เน็ต					
ผลการเรียน					
ดีขึ้น	14	49.25	5.657	2.706	0.071
เท่าเดิม	106	45.16	6.372		
แย่ลง	11	44.41	2.256		
การพูดคุยกับพ่อแม่					
ดีขึ้น	7	48.56	3.545	0.803	0.450
เท่าเดิม	113	45.35	6.676		
แย่ลง	11	45.48	5.434		

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงปัจจัยทั่วไปกับ EQ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้น ป.6				
	n	Mean	SD	t/f	p-value
การพูดคุยกับเพื่อน					
ดีขึ้น	19	45.72	5.265	1.178	0.311
เท่าเดิม	108	45.32	6.627		
แย่ลง	4	50.36	7.399		
การพูดคุยกับคุณครู					
ดีขึ้น	12	43.98	6.662	0.583	0.560
เท่าเดิม	115	45.76	6.371		
แย่ลง	4	43.64	9.931		

จากตารางที่ 15 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติ t-test พบว่า

ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัยในปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าเฉลี่ยของการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ต ที่โรงเรียน ที่ทำงานผู้ปกครอง และสถานที่อื่นๆ เช่น ร้านกาแฟ ลักษณะของเกมที่เล่นมากที่สุด ความถี่ที่ใช้บริการเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ตในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต ความถี่ที่เล่นเกมออนไลน์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ระดับผลการเรียน การพูดคุยกับพ่อแม่ การพูดคุยกับเพื่อน การพูดคุยกับคุณครู พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 16 แสดงปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต เทียบกับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)

วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต	n	\bar{X} ของ EQ	SD	t/f	p-value
- เพื่อการศึกษาเป็นส่วนใหญ่					
ไม่ใช่	71	166.03	20.397	0.510	0.003*
ใช่	60	177.30	22.320		
- เพื่อรับส่ง E-mail เป็นส่วนใหญ่					
ไม่ใช่	108	169.89	20.200	0.009	0.247
ใช่	23	177.30	28.560		
- เพื่อเล่นเกมเป็นส่วนใหญ่					
ไม่ใช่	82	173.23	23.353	0.117	0.170
ใช่	49	167.78	19.127		
- เพื่อท่องเว็บไซต์ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่					
ไม่ใช่	94	173.04	23.116	0.029	0.089
ใช่	37	166.49	18.112		

- เพื่อดูสื่อออนไลน์สาธารณะเป็นส่วนใหญ่					
ไม่ใช่	77	173.61	22.605	0.556	0.133
ใช่	54	167.74	20.703		
- อื่น ๆ					
ไม่ใช่	96	171.33	21.342	0.307	0.903
ใช่	35	170.80	23.867		

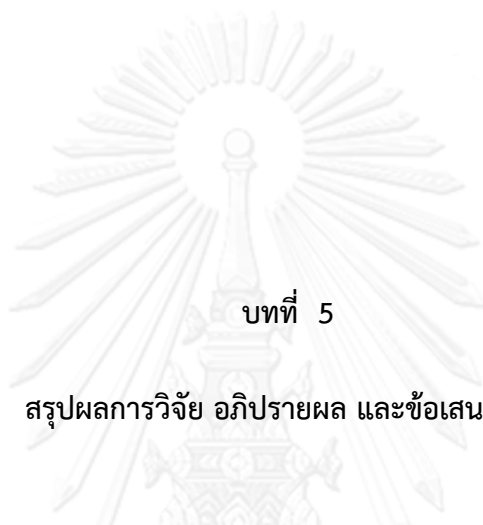
*p < 0.05

จากตารางที่ 16 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้สถิติ t-test พบว่า วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่วัตถุประสงค์อื่น ๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านอื่น ๆ นั้น พบว่า ไม่มีความฉลาดทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) กับตัวแปรศึกษาโดยใช้สถิติ Pearson Correlation (n=131)

ตัวแปร	γ	p-value
- เวลารวมที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ต (n-131)	-0.119	0.177
- เกรดเฉลี่ย (n=78)	0.045	0.695

จากตารางที่ 17 เมื่อนำตัวแปรเรื่องเวลารวมที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตและเกรดเฉลี่ยรวมทั้งข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation พบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับเวลารวมที่ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตและเกรดเฉลี่ย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 131 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง สามารถแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.8) ส่วนใหญ่มีอายุ 11 ปี (ร้อยละ 76.3) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 96.9) บิดามารดาอยู่ด้วยกันร้อยละ 74.0 ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาโดยส่วนใหญ่คือมัธยมศึกษา (ร้อยละ 29.8) ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดาโดยส่วนใหญ่คือปริญญาตรี (ร้อยละ 37.4) ผู้เลี้ยงดูหลักเป็นบิดามารดา (ร้อยละ 71.0) โรงเรียนเป็นสหศึกษา (ร้อยละ 100.0) ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดาอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ 74.0) ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับมารดาอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ 71.8) นักเรียนไม่มีโรคเจ็บป่วย (ร้อยละ 95.4) เกรดเฉลี่ยในปัจจุบันอยู่ที่ 3.01-4.00 (ร้อยละ 48.9)

ในแง่ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านหรือที่พักอาศัย (ร้อยละ 84.0) โดยนักเรียนสามารถเลือกใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน (ร้อยละ 80.9) ใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน (ร้อยละ 50.4) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 22.1) ที่ทำงาน ผู้ปกครอง (ร้อยละ 12.1) และที่อื่น ๆ (ร้อยละ 3.1) ตามลำดับ

ในแง่ของวัตถุประสงค์หลักของการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 45.8) รองลงมาคือ เพื่อการสื่อสารออนไลน์สาธารณะ (ร้อยละ 41.2) เพื่อเล่นเกม (37.4) เพื่อท่องเวปไซต์ (ร้อยละ 28.2) เพื่อการอื่น (26.7) และเพื่อการส่งรับ e-mail (ร้อยละ 17.6) ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ต แต่ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ 69.5) เล่นเกมออนไลน์ 2-5 วัน/สัปดาห์ (ร้อยละ 46.96) มีผลการเรียนเท่าเดิมหลังจากเล่น

อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 80.9) พุดคุยกับคุณพ่อคุณแม่เท่าเดิม (ร้อยละ 86.3) พุดคุยหรือเล่นกับเพื่อนเท่าเดิม (ร้อยละ 82.4) พุดคุยกับคุณครูเท่าเดิม (ร้อยละ 87.8)

ในแง่ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาการควบคุมอารมณ์ (ร้อยละ 54.2) ควรได้รับการพัฒนาการเอาใจใส่และการเข้าใจอารมณ์ผู้อื่น (ร้อยละ 42.0) และควรได้รับการพัฒนาเรื่องการยอมรับผิด (ร้อยละ 39.7)

ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความเก่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ควรได้รับการพัฒนาความมุ่งมั่นพยายาม (ร้อยละ 37.4) ควรได้รับการพัฒนาการปรับตัวต่อปัญหา (ร้อยละ 42.7) และควรได้รับการพัฒนาเรื่องการกล้าแสดงออก (ร้อยละ 45.0)

ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุข พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพอใจในตนเองดี และควรส่งเสริมรักษา (ร้อยละ 39.7) ควรได้รับการพัฒนาด้วยความรู้จักปรับใจ (ร้อยละ 38.2) และมีความรื่นเริงเบิกบานดีและควรส่งเสริมรักษา (ร้อยละ 51.1)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทั่วไป พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และความฉลาดทางอารมณ์โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 3 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดพลับพลาไชย และโรงเรียนบางบัว จำนวน 131 คน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัยค่อนข้างสูงถึงร้อยละ 80.9 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเท่าเดิมหลังจากเล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 80.9 ส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างเท่าเดิม (พ่อแม่ ร้อยละ 86.3, เพื่อน ร้อยละ 82.4 และครู ร้อยละ 87.8) และกลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับดี

ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการใช้อินเทอร์เน็ตได้แก่

อายุ พบว่า ในปัจจุบันนี้เยาวชนที่มีอายุ 10-13 ปี มีการใช้อินเทอร์เน็ตในร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่กันมาก เนื่องจากอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ที่เติบโตขึ้นเรื่อยมา เพราะสามารถสร้างความสะดวกสบายให้แก่ผู้ที่ไม่มียูเอสบีซีเป็นของตนเอง ราคาค่าบริการย่อมเยา เป็นที่พบปะกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนใหม่ได้ง่าย นี่จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ธุรกิจนี้มีกลุ่มผู้ใช้บริการหลักคือ เด็กและเยาวชน สอดคล้องกับการศึกษาของมธุรส สว่างบำรุง และคณะ(22) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า วัยรุ่นในเมืองส่วนใหญ่ ร้อยละ 30 ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และอยู่ในร้านนาน 30 นาที/ครั้ง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาพบว่า บิดาที่มีการศึกษาสูงสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษา และมารดา ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในชั้นประถมศึกษา โดยส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อย (23)

เนื่องจากมารดาที่มีการศึกษาน้อย เมื่อมีการศึกษาด้านการงานและรายได้ก็น้อยตามไปด้วย จึงไม่มีคอมพิวเตอร์หรือสื่อออนไลน์และไม่มีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน นักเรียนจึงเลือกไปใช้การเล่นตามร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ดังนั้นลูกๆ จึงต้องไปเข้ากับกลุ่มเพื่อนตามร้านเกมต่างๆ เช่น ผลให้ลูกต้องเข้าร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่อยู่บ่อยๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา วรธนะประภรณ์ (24) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมของผู้เล่นเกมออนไลน์ : กรณีศึกษาผู้เล่นเกมออนไลน์ในร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ในเขตอำเภอ

เมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีเวลาอบรมและมีปฏิสัมพันธ์กับลูกหลาน จึงมักปล่อยให้ลูกหลานเล่นเกมเพียงลำพัง

ส่วนที่ทำงานจากการศึกษาพบว่า พ่อที่จบการศึกษา เช่น ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี จึงมักใช้เวลาทำงานมาก จึงต้องให้ลูกเล่นเกมรออยู่ในที่ทำงานของคุณพ่อโดยมีคุณพ่อดูแล การใช้อินเทอร์เน็ตในสถานที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ สำหรับเด็กที่ไม่มีปัญหาทางสุขภาพ จึงมีโอกาสและความพร้อมมากกว่าในการเข้าใช้บริการที่ร้านอินเทอร์เน็ตในสถานที่อื่น ๆ เช่น ร้านกาแฟ ได้มากกว่าเด็กที่มีปัญหาทางสุขภาพซึ่งต้องคอยดูแลรักษาอยู่บ่อย ๆ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพิมพ์พรรณ สุวรรณภู (25) และ อัจฉรา ประเสริฐสิน (26) ศึกษาผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนไทย : กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อสุขภาพทางบวกและทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัยในปัจจุบัน

พบว่า เด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านหรือที่พักอาศัยจะมีการติดตามต่อเนื่องและความใส่ใจในการค้นหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

การเล่นอินเทอร์เน็ตที่บ้านนั้น เด็กสามารถเข้าถึงได้ง่ายและเข้าถึงได้ตลอดเวลาเมื่อต้องการใช้งานหรือค้นคว้าทำให้เด็กมีความพร้อมเมื่อต้องการใช้อินเทอร์เน็ตในเวลาใดก็ได้ ประกอบกับที่บ้านอาจมีผู้ปกครองหรือคนในบ้านคอยดูแลและให้คำแนะนำ เพื่อให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นไปในทางที่เหมาะสมและใช้เวลาที่พอสมควร สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ พรจิตลือชัย (27) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา การมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความฉลาดทางอารมณ์เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาจะช่วยพัฒนาเด็กให้มีความรู้ความสามารถมีความอดทน รู้จักปรับตัวและควบคุมตัวเองและใช้ปัญญาในการค้นคว้าเล่าเรียน เกิดสมาธิและสร้างองค์ความรู้ พัฒนา EQ ในด้านดีเก่งสุข เมื่อตนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และประสบผลสำเร็จด้านการเรียน ซึ่งก็สามารถส่งผลให้ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กดีไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดพลับพลาไชย และโรงเรียนบางบัว ซึ่งไม่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 10-13 ปี ทั้งหมดได้ เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต และความฉลาดทางอารมณ์ อาจมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โรงเรียนในต่างจังหวัด โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนของรัฐ

2. ในการศึกษาต่อไปควรมีการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในช่วงอายุอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลเพิ่มเติมถึงความแตกต่างในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตและความฉลาดทางอารมณ์

รายการอ้างอิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นาย เอกณัฐ เหล่าวีระธรรม

วันเดือนปีเกิด 2 ธันวาคม 2509

ที่อยู่ 107 หมู่ 6 ต.บางปะอิน

อ. บางปะอิน

จ.พระนครศรีอยุธยา 13160

โทร.085-9709559

E-mail : aekkanut9559@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2528 – พ.ศ. 2532

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตรี

คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์

ทั่วไป

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ.2554 – ปัจจุบัน

เข้าศึกษาในระดับปริญญา

มหาบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ประวัติการทำงาน

ดำเนินงานโครงการครอบครัว ชื่อ

BABY LAND

2553 – ปัจจุบัน
เอกเซ็นเตอร์

80/62-63 ตลาดบางปะอิน

อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

13160

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY